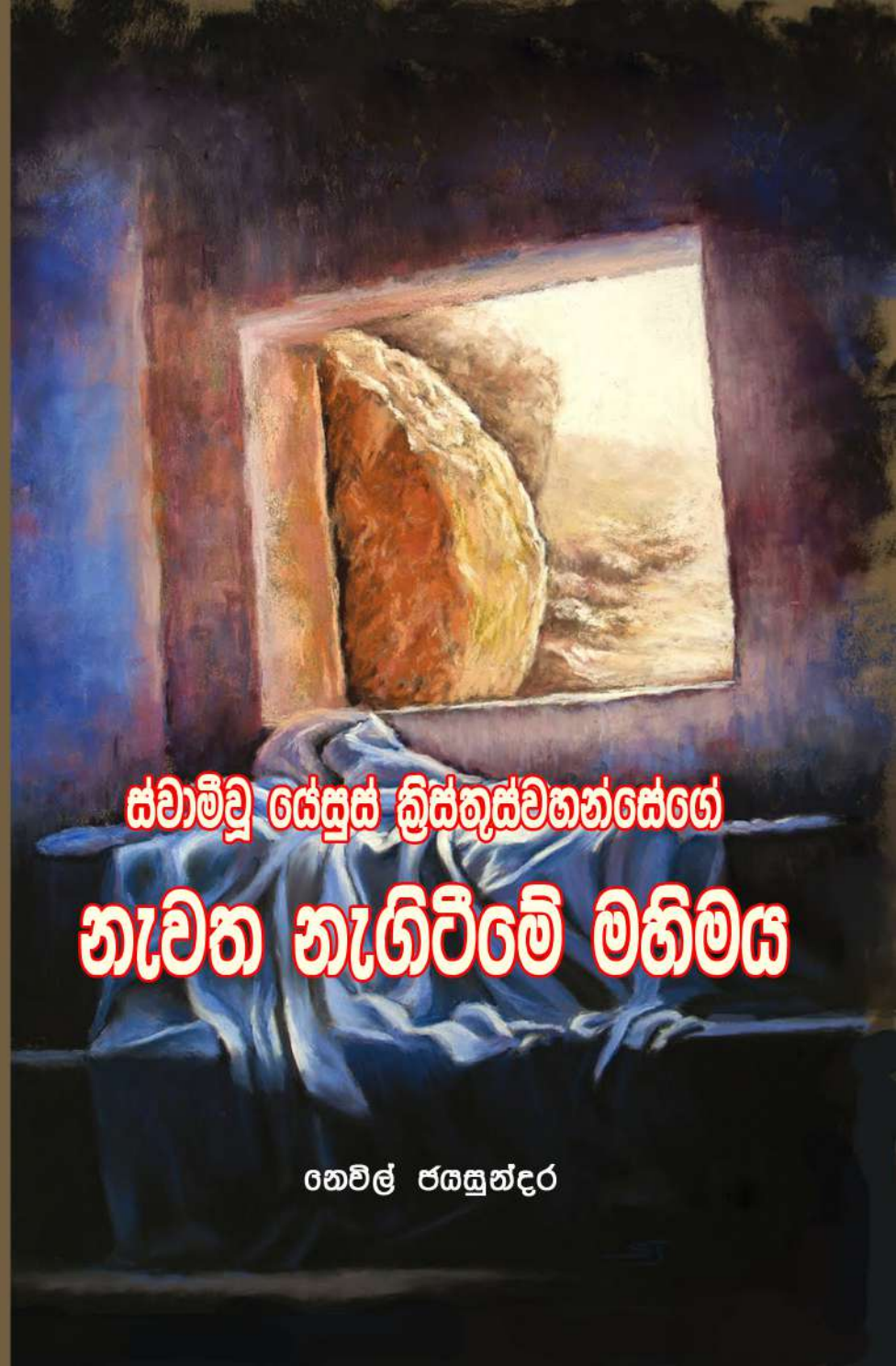

ස්වාමිවු යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මෙලොව ජීවත්වූ කාලය තුළ උන්වහන්සේගෙන් දිස්වූ මහිමය පිළිබඳ යොහාන් තුමා යොහාන් 1:14 හි පවසනුයේ ඒ මහිමය "කරුණාවන්ද සත්‍යයෙන් ද පුර්ණව තිබූ බවයි". ඒ උන්වහන්සේගේ චරිතය තුළ දිස්වූ මහිමයයි. උන්වහන්සේ මරණය පරදූ යළි නැගිට දෙවියන්වහන්සේගේ දකුණු පාර්ශ්වයේ වැඩ හිඳ ගැනීමෙන් අනතුරුව, යළිත් උන්වහන්සේගේ මහිමය පත්මොස් දූපතේදී සිඤ්ඤිත දුටු යොහාන් තුමා, ඒ මහිමයේ විවිධ පැතිකඩ එළඳුරවී 1:12-18 හි සඳහන් කර ඇත.

මෙම කුඩා පොතෙහි විවරණ කෙරෙන එම මහිමය අපගේ චරිතය, සුවර්තයක් බවට පත් කර එමගින් ස්වාමිවු යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නාමය පෙරළා මහිමවත් කරනු ඇත.

ISBN 978-955-51101-5-0

ස්වාමිවු යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත නැගිටීමේ මහිමය

තෙවිල් ජයසුන්දර

**ස්වාමීන්ව සේසත් කළ කුසලානවන්තයාගේ
මළුවන්ගෙන් නැවත නැගීයාමේ මහිමය**

1 වන මුද්‍රණය - 2013 මාර්තු

පිටපත් - 1000

ISBN 978-955-51101-5-0

තෙවිල් ජයසුන්දර

විස්සම් පබ්ලිෂර්ස් විසින් මුද්‍රණය කරන ලදී.

අංක 07, විවේකානන්ද පාර, වැල්ලවත්ත

දුරකථනය : 0773367777

හැඳින්වීම

"එළිදරව් පොතෙන් හෙළිදරව් වන ශේෂස්ත්‍රීය ක්‍රියාත්මකත්වයේ සත්වැදෑරුම් මහිමය" නමින් මීට පෙර ප්‍රකාශයට පත්කැරැණු කුඩා පොතට පසු ස්වල්ප ශේෂස්ත්‍රීය ක්‍රියාත්මකත්වයේ මළුවන්ගෙන් නැවත නැගීයාමේ මහිමය නමින් මේ පොත සම්පාදනය කැරැණී. මෙහි සාකච්ඡාවට භාජනය වනුයේ එළිදරව් 1 වන පරිච්ඡේදය තුළින් හෙළිදරව් වන ශේෂස්ත්‍රීය ක්‍රියාත්මකත්වයේ මළුවන්ගෙන් නැගීයාමේ මහිමයයි. පත්මොස් දුපතෙහි තනිව සිටි වයෝවෘද්ධ යෙහන් ප්‍රේරිත තුමාට ස්වමිත්වයන්ගේ දවස වන ඉරැ දින අත්මයාන්විතත්වයේ තුළ සිටියදී භාරණාවක මෙන් මහත් ශබ්දයකින් තමාට පිටු පස සිට කපා කරන හඬක් ඇසීය. ඉන් ඔබ්බට සිදු වූ දේ ශුද්ධ බයිබලයේ එළිදරව් පළමු පරිච්ඡේදයේ මෙසේ සඳහන්ව තිබේ.

"එකල මා සමග කපාකළ ශබ්දය කීමක්දැයි බලන්නට හැරුණෙමි. එසේ හැරුණු කල, රන් පහන් රැක් සතක්ද, ඒ පහන් රැක් මැද තමන්ගේ පාදය දක්වා වස්ත්‍රයක් පැළඳ රන් පටියකින් ප්‍රයාණයෙහි සිටි මනුෂ්‍ය පුත්‍රයෙක් වැඩිවූ කෙනෙක් ද දුටිමි. උන්වහන්සේගේ හිසද, හිසකෙස්ද සුදු ලෙමි සහ හිම මෙන් සුදුය. උන්වහන්සේගේ ඇස් ගිනිදැල්ලක් හා සමානයි. උන්වහන්සේගේ පාද උදුනක ගිනිගම්කළ පිත්තල මෙන්ය, උන්වහන්සේගේ ශබ්දය බොහෝ ජල කෝෂවක ශබ්දය මෙන්ය. උන්වහන්සේ ස්වකීය දකුණතෙහි තාරකා සතක් ඇතුළු සිටියේක. උන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් දෙමුවහත් තියුණු කඩුවක් නික්මුණේය. උන්වහන්සේගේ මුහුණ තදින් බවලහන සුරියය මෙන්ය. මම උන්වහන්සේ දුටු විට මළ කෙනෙකු මෙන් උන්වහන්සේගේ පාමල වැටුණෙමි. එවිට උන්වහන්සේ තමන් දකුණත මා පිට තබා කියන්නේය:

“හය නොවන්න, මම පළමුවෙනියා සහ අන්තිමයා, පීඩමනවූ තැනැත්තා, මම මැරුණෙමි, නමුත් බලව, මම ජුන් සද්‍යකාලේටම පීඩත්ව සිටිමි, මරණයේද පතලයේද යතුර මට ඇත්තේය” (එළිදරව් 1:12-18).

ඉහත දේව වචන කොටස තුළින් විස්තර වන්නේ පත්මොස් දුපතේදී යෙහෙත් තුමාට හෙළිදරව් වූ යේසුස්වහන්සේගේ මහිමයයි. එවන් ආකාරයකට ඊට පෙර කිසි දිනෙක යෙහෙත් තුමා යේසුස්වහන්සේව දැක තිබුණේ නැත. ඔහු මෙසේ දුටුවේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මළවුන්ගෙන් නැවත නැගීටීමේ තේජේ මහිමය යයි පැවසිය හැක. එය දුටු යෙහෙත් තුමාගේ ප්‍රතිචාරය කුමක්විද? **“මම උන්වහන්සේ දුටු විට මළ කෙනෙකු මෙන් උන්වහන්සේගේ පමුල වැටුණෙමි” (එළිදරව් 1:17).** යෙහෙත් තුමාව ශුභාරංචි පොත් මගින් අපට හඳුන්වා දෙන්නේ යේසුස්වහන්සේ ප්‍රේමකළු ගේලය ලෙසයි. අවසාන රාත්‍රී භෝජනය අවස්ථාවේදී ඔහු යේසුස්වහන්සේගේ ළයට භාන්සි වී සිටි බව යොහන් 13:23 හි සඳහන් වේ. එහෙත් යේසුස්වහන්සේගේ නැවත නැගීටීමේ මහිමය දුටු යෙහෙත් තුමා උන්වහන්සේගේ පමුල මළ කෙනෙකු මෙන් ඇඳ වැටුණේය. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සැබෑ මහිමය වචනවලින් විස්තර කළ නොහැක. එහෙත් යෙහෙත් තුමා ඒ පිළිබඳව ලියා ඇති විස්තරය කියවා එම තේජේ මහිමය පිළිබඳව යම් ප්‍රමාණයේ හෝ අවබෝධයක් ඇති කර ගැනීම ඇදහිලිවත්ත සැමට අත්‍යවශ්‍යයි. මන්ද අපගේ ආත්මය තෘප්තියට පත්විය හැක්කේ යේසුස්වහන්සේගේ මහිමය දැකීමෙන් පමණකි. උතුම් දීමනා ලැබීම, ශාඛිකථාවට පිළිතුරු ලැබීම හෝ සිත පැතු දේ ඉටුවීම මගින් අපගේ සිත සතුටු වන නමුත් අප ආත්මය ඉන් තෘප්තිමත් නොවේ. අතෘප්තිකර ආත්මයක් සහිත කිතුණු ඇදහිලිවතුන් වර්ථමානයේ සුලබය. ඊට හේතුව ස්වාමීවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සැබෑ මහිමය පිළිබඳව

අවබෝධයක් නොමැති වීමයි.

පළමු ශතවර්ෂයේ ඇදහිලිවත්තයෝ බොහෝ පීඩාවන්ට මුහුණ දුන්නෝය. ප්‍රධාන කොට යුදෙව් ජාතික කිතුණු ඇදහිලිවතුන් මුහුණ දුන් පීඩනය විශාලය. අදහා නොගත් යුදෙව්වරු විසින් ඔවුන් පීඩාවට ලක් කරමින් අපසු යුදෙව් අගමට හැරී එන ලෙස බල කරන ලදී. දේවමාළිගාව, එහි මංගල උත්සව, සබත් දින, වාර්ත වාර්ත, අකර්ශණීය පූජක වස්ත්‍ර සහ අනෙකුත් බාහිර අවට්ඨාසයන් ඇදගන්නා සුළු විය. යේසුස්වහන්සේ අදහාගත් යුදෙව්වරු ඒ දේවල් අත්හැර අත්මක පීචනය පෙරදැරි කරගත් ඇදහිල්ලේ මාර්ගයක ගමන් කළහ. අලංකාර දේවමාළිගාව වෙනුවට ඔවුන්ගේ නිවෙස්වල රැස්වී රොටි-කඩමින් දෙවියන්වහන්සේට ප්‍රශංසා කරමින් පසුවූහ. එහෙත් අවට්ඨාසය පැමිණි පීඩනය නිසා කෙමෙන් ඔවුන් අරෙබීයට පත්වන්නට වූහ. අත්මක අකාරවූ ඇදහිල්ලෙන් ඉවත් වී යමින් පරණ ගිවිසුම් සංස්කෘතියට හැරියමට මහත් පරික්ෂාවක් ඔවුන් ඉදිරිපිට තිබිණි. එවන් අවදියක හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට යවනු ලැබූ යැවුම් පත්‍රය ලියන ලදී. එම යැවුම් පත්‍රයෙහි පරිච්ඡේදයෙන් පරිච්ඡේදය ස්වමිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය විදහා දක්වා තිබේ. හෙබ්‍රෙව් 2:9 හෙබ්‍රෙව් යැවුම් පත්‍රයෙහි තේමා පදය ලෙස සැලකිය හැකිය. **"යේසුස්වහන්සේ තේජස හා ගෞරවය හැමති ඔවුන්හ පැළඳගෙන සිටින බව අපට පෙනේ"**. මෙම අද්විතීය ප්‍රකාශනය එවකට සිටි යුදෙව් කිතුණු ඇදහිලිවත්තයන්ගේ බෙරියමත් වීම සඳහා දෙවියන්වහන්සේ විසින් භාවිතා කරන්නට ඇත.

පරණ ගිවිසුම් සංස්කෘතිය වෙත අපසු හැරී යාමට ඔන්න මෙන්න කිසි සිටි එම කිතුණු ඇදහිලිවත්ත යමින් දිරිමත් වී තේජස සහ ගෞරවයෙන් පැළඳ සිටි යේසුස්වහන්සේ දෙසම බලා පීඩා විඳිමින් ඉදිරියට ගියහ. එදා සිට අද දක්වා සිටි සියලු ඇදහිලිවතුන්

ආත්මික ඇසින් දැකගත යුතු දර්ශනයද එයම වේ. වර්ථමාන කිතුණු ඇදහිලිවත්තයෙන් තදබල අවශ්‍යතාවයත් මෙයයි. එය හුදෙක් වඩා හොඳ සභාවක් නොවේ; වඩා හොඳ දේශනාකරුවන්ද නොවේ; ශුභාරංචි සේවය සඳහා යොදා ගැනෙන නවීන තාක්ෂණයද නොවේ. කිතුණු ඇදහිලිවත්තයත් වන අපට මේ මොහොතේ අවැසි වන්නේ ස්වමිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පිළිබඳව පූර්ණ හෙළිදරව්වකි. උත්වහන්සේ තේජස සහ ශෞරවය නැමති ඔවුන්හු පැළඳගෙන සිටින බව අප සියල්ලන් විසින් දැකගත හොත් වාර්ථමාන කිතුණු සභාව අත්දකින ආත්මික ඇල් මැරුණු ස්වභාවය පහව යනු නියතය. අපගේ ඕය සහ සැක එවිට දරුවී යනු නියතය.

එදු පත්මොස් දිවයිනෙහි තනි වී සිටි වයෝවෘද්ධ යෞහන් තුමාගේ සිතේ තිබුණු කනස්සල්ල, ඕය සහ අවිනිශ්චිතභාවය එම දර්ශනය නිසා එක මොහොතින් පහව යන්නට ඇත. ලෝකෙට ලෝකයා යේසුස්වහන්සේ බව සැබෑ ලෙස දැන ගැනීම තරම් තවත් යහපතක් ඇදහිලිවත්තයෙකුට නැත. ස්වමිවූ යේසුස්වහන්සේගේ මළවුන්ගෙන් නැවත නැගිටීමේ ස්වභාවය තුළ තමා දුටු දේවල් විස්තර කරන්නට යෞහන් තුමා උත්සාහ කෙලේය. තමා ඉදිරිපිට ජීවමානව සිටි මහිමවත් තැනැත්වහන්සේ ඇද සිටි වස්ත්‍ර පිළිබඳවද උත්වහන්සේගේ හිස, ඇස්, පාද, සහ මුව පිළිබඳවද තමා දුටු හැටියටම විස්තරයක් එළිදරව් පළමු පරිච්ඡේදයේ සඳහන් කර තිබේ. එම විස්තරය යේසුස්වහන්සේගේ මළවුන්ගෙන් නැවත නැගිටීමේ මහිමයේ පැතිකඩ හතක් පිළිබඳව කරුණු හෙළිදරව් කරන්නේ යයි සිතිය හැක. ඔහු දුටු බවට සඳහන් එක් එක් කරුණ මෙතෙහි කර එය ඔස්සේ සිතා බැලීමෙන් යේසුස්වහන්සේගේ මහිමයේ විවිධ පැතිකඩ පිළිබඳව තේරුම් ගැනීමට අපට හැකි වේ.

1 වන පරිච්ඡේදය

ස්වාමිවු යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය

යෙසුස්වහන්සේගේ එළිදරව් වීමේදී යෙහෙත් තුමා දුටු පළමු දේ නම් උන්වහන්සේ **“තමන්ගේ පාදය දක්වා වස්ත්‍රයක් ඇඳ”** සිටි බවයි (1:13). උන්වහන්සේගේ දිගු වස්ත්‍රය පිළිබඳව යෙහෙත්තුමා සඳහන් කරන්නේ ඇයි? ඒ තුළ උන්වහන්සේගේ මහිමය පිළිබඳව පණිවිඩයක් සැඟවී තිබෙන නිසායි. ඒ දිනවල පාද දක්වා දිගු වස්ත්‍රය මගින් ස්වාමිකත්වය පිළිඹිබු කෙරිණි. වහල් මිනිසුන් හට දණහිසින් පහලට වස්ත්‍ර හැඳීම තහනම් කොට තිබුණි. තවද යෙසුස්වහන්සේ කුරුසිපත් වීමට පෙර දින රාත්‍රියේ උන්වහන්සේ තමාගේ උඩු කඩය ගලවා තබා තුවායක් ඉතෝ දවටාගෙන සේවකයෙකු මෙන් පහන් වී ගෝලයන්ගේ පාද සේදා විස්තරය යෙහෙත් 13:4 හි සඳහන් කර තිබේ. ඒ නිසා මෙම දර්ශනයෙහි පාදය දක්වා වස්ත්‍රයෙන් උන්වහන්සේ හඟවා දෙන්නේ තමන් තව දුරටත් සේවකයෙකු නොව ස්වාමියා බවයි. යෙසුස්වහන්සේ නිර්වස්ත්‍රව කුරුසිය මත එල්ලී සිටීමේ දර්ශනය යෙහෙත් තුමාගේ සිතේ තදින් සනිටුහන් වී තිබෙන්නට ඇත.

එහෙත් දැන් ඔහු ඉදිරිපිට තිබුනේ ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් වූ දර්ශනයකි. යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ස්වාමිවරුන්ගේ ස්වාමිත්වහන්සේ බව කිතුණු ඇදහිලිවන්ත වූ අප සියල්ලන් විසින් ඒත්තු ගත යුතුයි. අපගේ ජීවිතවලට යෙසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය බලපාන අකාර 3ක් පිළිබඳව සිහිකර ගැනීම ප්‍රයෝජනවත්ය.

පුද්ගලික ජීවිතයේ ස්වමිත්‍රිය යෙහෙය ක්‍රියාත්මකවන්නේද ස්වමිත්‍රිය

එක්තරා ඉරිදි පාසලක ගුරුවරයෙක් ළමුන්ගෙන් මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. “සැම මිනිසෙකුගේ සිත් හාණ්ඩ දෙකක් තිබෙනවා. එකක් කුරුසිය, අනික සිංහාසනය. ඒවගේම සැම සිතකම පුද්ගලයන් දෙදෙනෙකුත් සිටිනවා. එක්කෙනෙක් යෙහෙයවන්නේ, අනෙක් තැනැත්තා තමාමයි. ප්‍රශ්නය නම් මේකයි, මේ දෙදෙනා සිටින තැන් දෙක මොනවාද” ? එවිට පංතියේ සිටි ළමයා පිළිතුරු දන්නා බවට අත් එසවුණ. එසේ අත එසවූ අය අතුරින් එක් ළමයෙකුගෙන් විමසූ විට මෙසේ පිළිතුරක් ලැබුණා. “යෙහෙයවන්නේ නම් ඉන්නේ කුරුසිය පිට”! “එසේ නම් ඔබ ඉන්නේ සිංහාසනය මතද” යි ගුරුවරයා ඇසුවා. එවිට සියලු දෙනා පිළිතුරු දී ගත නොහැකිව බලා සිටියා.

යෙහෙයවන්නේ කුරුසියේ සිටින දර්ශනය අප සැම දෙනාට ඉතා හොඳට හුරු පුරුදු එකක් වෙලා. ඒ නිසා අප සැම විටම බලන්නේ යෙහෙයවන්නේව කුරුසියේ තබන්නයි.

එහෙත් ඇත්තෙන්ම යෙහෙයවන්නේ දැන් කුරුසියේ නැහැ. උන්වහන්සේ දැන් ඉන්නේ සිහසුනේ. අපගේ හදවතේ සිහසුන යෙහෙයවන්නේට භාර දීම තමයි පුද්ගලික ජීවිතයේ යෙහෙයවන්නේගේ ස්වමිත්‍රිය කියා කියන්නේ. අප යෙහෙය ක්‍රියාත්මකවන්නේ අපගේ පුද්ගලික ගැලවුම්කරුවාණන් ලෙස පිළිගැනීම පමණක් ප්‍රමාණවත් නොවන අතර උන්වහන්සේගේ පාලනය අපගේ ජීවිතය කෙරෙහි ස්ථාවර කර ගැනීම අති වැදගත් වේ. අද බොහෝ දෙනා යෙහෙයවන්නේ අදහන්නේ තම සිතැතිකමට ඉටු කර ගැනීම උදෙසායි. තමාගේ

උවමනා සපයා ගැනීම සඳහා යේසුස්වහන්සේට යම්කුඩා කර්මන් වඩ වඩා ආත්මාර්ථකාමී වෙනවා මිස යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වයට එනම්, පාලනයට යටත් වීමේ උවමනාවක් වැඩි දෙනෙකුට තැනුවා සේය. “ස්වාමිනී මට ආශිර්වාද කල මැනව, මං උදෙසා මේ දෙය කල මැනව, අර දෙය කල මැනවයි නොසැලකිල්ලෙන් කියන්නාවු අප උන්වහන්සේට සලකන්නේ සේවකයෙකු ලෙස නොවේද? යමකු තමාගේ මළ මුදල් විසඳුම් කිරීමේදී තම සේවකයාගෙන් අවසර නොගන්නා ලෙසම අපද යේසුස්වහන්සේගෙන් අවසර නොගෙන අප කැමති ආකාරයට මළ මුදල් වැය කරන්නෙමු. ගමන් බිමන් යෑම සඳහා අවසරය තම සේවකයාගෙන් නොපතන්නාක් මෙන් අපිද උන්වහන්සේගේ අවසරයක් හෝ පාලනයක් නොමැතිව කැමති කැමති තැන්වල යන්නෙමු.

මේ තත්වය මෙසේ තිබියදීත් යේසුස්වහන්සේට ස්වාමිත්වහන්සේ යයි ආමන්ත්‍රණය කරන්නේ ඇයි? එසේ ආමන්ත්‍රණය කල ඇතැමෙකුට යේසුස්වහන්සේ පැවසූ දේ ලක් 6:46 හි සඳහන් කොට තිබේ. **“මම කියන දේ නොකර ස්වාමිනි, ස්වාමිනි, මට කියන්නේ මක්නිසාද?”** ස්වාමිනි යන වචනය ඇසෙන විට යේසුස්වහන්සේගේ සිත සතුවට පත්වේ යැයි නොසිතන්න. අපගෙන් උදව් ලබා ගැනීමට පැමිණෙන උදව්‍ය ගරු සම්මාන ඇතිව අපට කපා කරමින් අප මුල කරති. එහෙත් යේසුස්වහන්සේව එසේ මුල කල නොහැකිය. අප උන්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිගත යුතුය. උන්වහන්සේ නිකම්ම යේසුස්වහන්සේ නොව ස්වාමිත්වහන්සේ වන යේසුස්වහන්සේය. ඔබගේ ජීවිතයේ සෑම අස්සක් මුල්ලක් තැර යේසුස්වහන්සේට යටත් කර තිබේද? එසේ නැතිව කුඩා කාමරයක යතුර තවම ඔබ අතේද? එසේ නම් එම යතුරත් යේසුස්වහන්සේට භාර දිය යුතුය. කුඩා පාපයකට හෝ ඉඩ ඔබගේ ජීවිතයේ තිබේ නම් එය අනතුරු දයකය. ඔබ කල යුත්තේ සෑම පාපයක් ගැනම පසුතැවිලිව

යේසුස්වහන්සේට පාපෝච්චාරණය කර උන්වහන්සේගෙන් සමාව ලබා ගැනීමයි. **“මුහුන් ටිකකින් මුළු පිරි පිඩ පිපෙන්නේ”** යැයි 1 කොරින්ති 5:6 හි සඳහන්වේ. ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය හෙවත් පාලනය අපගේ පුද්ගලික ජීවිතයේ ස්ථාපිත කර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය දෙයකි.

ඇදහිලිවත්ත පවුල කෙරෙහි ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය

දුගත සඳහන් විෂයෙහි ඇති වර්ථමාන අදහස්වය සහ වැදගත්කම කිතුණු මනසින් ගිලිහී ගොස් තිබෙන්නා සේය. ඇදහිලිවත්ත පවුල්, අවුල් විශ්වල් වී තිබෙන්නේ මේ නිසාය. ඇදහිලිවත්ත පවුලක් කෙරෙහි පැවතිය යුතු ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිබඳව දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය පුන පුනා ප්‍රකාශ කරයි. ස්වාමිපුරුෂයා සහ භාර්යාව අතර තිබිය යුතු වූ සම්බන්ධතාවය දේව වචනයනුකූල වීම අති වැදගත්ය. **“එක එක පුරුෂයාගේ හිස ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ බවද ස්ත්‍රියගේ හිස පුරුෂයා බවද ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ හිස දෙවියන්වහන්සේ බවද නුඹල දැනගන්නවාට කැමැත්තෙමි”** යි 1 කොරින්ති 11:3 හි සඳහන් වන වචන වර්ථමාන ඇදහිලිවතුන් බහුතරයක් විසින් අමතක කොට තිබේ. ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මළුවත්ගෙන් නැවත නැගිටීමේ මහිමය පිළිබඳව අවබෝධයක් ඇත්තේ තම පවුල කෙරෙහි යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිබඳව සැලකිලිමත් වෙති. එහි අදහස නම් පවුල් ජීවිතය පිළිබඳව දේව වචනයෙහි එළිදරව් වන ප්‍රතිපත්ති වලට කිකරුවීමයි.

එක මාංශය

“මනුෂ්‍යයෙක් තමාගේ පියාද මවුද අත හැර තමාගේ භාර්‍යවට ඇලුම් වන්නේය, ඔවුන් දෙදෙනා එක මාංශය වන්නේය” (එපීස 5:31). මිනිස් ඉතිහාසයේ පළමු වතාවට දෙවියන්වහන්සේ විසින්ම සිදුකරනු ලැබුවා වූ අදම් සහ ඒවගේ විවාහයේදී ඉහත ප්‍රතිපත්තිය දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කළේය. එහි සෘජු අර්ථය නම් ස්වාමි පුරුෂයා සහ භාර්යාව තවදුරටත් දෙදෙනෙකු නොව එක්කෙනෙකු බවට පත්වීමයි. “එක මාංශයක් වීම” යනු ශාරීරික හෝ ලිංගික සම්බන්ධතාවය පමණයි යැයි වරදවා තේරුම් නොගත යුතුය. එය තුන් ප්‍රකාර සම්බන්ධතාවයකි. එනම් ශාරීරික, ප්‍රාණික හා අත්මික සම්බන්ධතාවයයි. සෑම මනුෂ්‍යයෙකුම ත්‍රිත්වයකි. ශරීරයක්, ප්‍රාණයක් සහ අත්මයක් මිනිසෙකුට හිමිය. විවාහක යුවලක් ශාරීරික සම්බන්ධතා පවත්වන්නක් මෙන්ම අදරය සහ ස්නේහය වැනි දේ තුළින් ප්‍රාණිකව සම්බන්ධ වෙයි. කිතුණු ඇදහිලිවන්තයට පමණක් අවේනික වූ දෙවියන්වහන්සේ විසින් ඉටු කරන්නාවූ සම්බන්ධතාවය නම් අත්මික සම්බන්ධතාවයයි. පුරුෂයාගේ අත්මයත් ස්ත්‍රියගේ අත්මයත් ගෙන එකට බැඳීම ඇදහිලිවන්ත සරණ මංගල්‍යයේදී දෙවියන්වහන්සේ කරන වැඩ කොටසයි. මේ නිසා ඇදහිලිවතුන් දෙදෙනෙකු විවාහ වූ විට ඔවුන් සැබවින්ම ඒකත්වයකට පත්වෙයි. එබැවින් **“දෙවියන්වහන්සේ එක් කළ දෙය මනුෂ්‍යයා වෙන් නොකෙරේවා”** යි දේව වචනය පවසයි (මතෙව් 19:6). එහි අදහස එවැනි වෙන් කිරීමක් මනුෂ්‍යයාට කළ හැකිය යන්න නොවේ. ඒ ප්‍රකාශනයේ අදහස දෙවියන්වහන්සේ මිනිසා ඉදිරිපිට තබන අභියෝගයකි. “දෙවියන්වහන්සේ එක් කළ දෙය” මනුෂ්‍යයාට වෙන් කළ නොහැකිය යනු එහි සරල අදහසයි. මිනිස් අත්මයට

අත ගැසිය හැක්කේ දෙවියන්වහන්සේට පමණි. ඒ නිසා ඇදහිලිවත්ත පුරුෂයෙකු සහ ස්ත්‍රියෙකු විවාහ වූ විට එය වෙන් කළ නොහැකි සම්බන්ධතාවයකි. නීතිය හමුවේ දික්කසාද වූ පමණට දෙවියන්වහන්සේ විසින් එක් කළ දේ වෙන් නොවේ. එම නිසා ඇදහිලිවත්ත යුවලකට දික්කසාදය විකල්පයක් නොවේ. යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය යටතේ සිටීම යනු මෙවන් ප්‍රතිපත්ති දැන සිටීමයි.

පුරුෂයාගේ ප්‍රේමය සහ භාර්යාවගේ යටහත්කම

“පුරුෂයෙහි, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සභාවට ප්‍රේම කොට ඇ උදෙසා තමන්ට පවා දන්තක්මෙන්ම නුඹලත් නුඹලාගේ භාර්යාවන්ට ප්‍රේම කරපලම” (එපීස 5:25).

පුරුෂයෙකු තම භාර්යාවට ප්‍රේම කළ යුතු ආකාරය මෙම පදයේ පැහැදිලි කරයි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සභාවට ප්‍රේම කොට ඇ උදෙසා ජීවිතය පුරුකල සේක. නොහොත් මරණයට පත්වූ සේක. එසේ නම් භාර්යාව වෙනුවෙන් ස්වාමිපුරුෂයා කළ යුත්තේද එයම වේ. එහෙත් විවාහ ජීවිතයේදී පුරුෂයාගේ “මරණය” එක විට සිදු වන්නක් නොව ටිකින් ටික දවසින් දවස සිදුවිය යුතු එකකි. තම කැමැත්ත, තම ආශාවන්, තම කීර්තිය, තම සැපපහසුව සහ තම වින්දනය වැනි තමාගේම කාරණාවලට මැරී සිටීමත් තම භාර්යාවට ප්‍රේම කිරීම දෙවියන්වහන්සේ අනුමත කරන පිළිවෙතයි. එහෙත් ජන සමාජය අතරේ පවතින අදහස නම් ස්වාමිපුරුෂයා වෙනුවෙන් භාර්යාව මරණයට පත් විය යුතුය යනුයි. හැම දකක්ම විදීම භාර්යාවට භාර කර ස්වාමිපුරුෂයා සැප ලබන්නට මාන බලයි. ඇත්තෙන්ම ස්ත්‍රියට සැබෑ උත්තරීතර තත්වය ලබා දෙන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙහි සඳහන් ප්‍රතිපත්ති වලිනි.

භාර්ගව වෙනුවෙන් “මරණයට පත්වීමෙන්” පමණක් පුරුෂයාගේ සැබෑ ජ්‍යෙෂ්ඨ ස්වභාව වේ.

“භාර්ගවෙහි ස්වාමිත්වයන්ගේ මෙන් නුඹලාගේ පුරුෂයාට යටත්ව සිටිමින්” (එපීස5:22).

පුරුෂයා භාර්ගවට දිවි හිමියෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨ කරන අතර භාර්ගවගේ යුතුකම වනුයේ පුරුෂයාට යටත්ව සිටීමයි. **“ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සභාවේ හිසව සිටින්නා සේම පුරුෂයාට භාර්ගවගේ හිසව සිටියි” (එපීස 5:23.)** මේ දිව්‍යය ප්‍රතිපත්ති වලට වර්ථමාන ලෝකය තුළ ඉඩක් නැත. ඒවා ඉවත ලා කැරලිකාර මාර්ගවල ගමන් කිරීමෙන් ලෝකයේ විවෘත සංස්ථාවට සිදුවී ඇති හදිසි අමුතුවෙන් පැවසීමට අවශ්‍ය නොවේ. කිතුණු පවුලේ යෙසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පවත්වා ගැනීමට නම් ඉහත කී ආකාරයේ දේව වචන ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළ යුතුව තිබේ.

“දරුවෙහි නුඹලාගේ දෙමව්පියන්ට ස්වාමිත්වයන්ගේ තුළ කිකර වෙයුමින්” කියාද **“පියවරුහි නුඹලාගේ දරුවන්ට කෝප නූපදවා ස්වාමිත්වයන්ගේගේ හික්මවීමෙන්ද අවවාදයෙන්ද ඔවුන් ඇතිදැඩි කරපමු”** කියාද දේව වචනයේ සඳහන් වේ (එපීස 6:1-4). මළවුන්ගෙන් නැවත නැගී යා යෙදුණු ස්වාමිත්වයන්ගේ අපගෙන් බලපෑමෙන් තු වනුයේ උන්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය අපගේ පුද්ගලික ජීවිතවලද පවුල් ජීවිතවලද පවත්වා ගැනීමයි.

සභා ජීවිතයෙහි ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නාමයෙන් රැස්වූ එක්තරා ඇදහිලිවන්ත සභාවක් ගැන මෙවැනි කථාවක් කිව හැකිය. ඔවුන්ගේ නමස්කාර මෙහෙය මහ ඉහළින් උත්සවාකාරයෙන් පැවතුණි. ඇදහිලිවන්තයෝ බොහෝ දෙනෙක්ද පැමිණ සිටියහ. බයිබල් දැනුමෙන්ද වත්පොහොසත් කමින්ද ඉහළ තලයක සිටි මෙම සභාව තම මෙහෙය අවසන් කරමින් සිටියය. එදින අසන්නට ලැබුනේද හරඹර දේශනාවකි. සභා නායකයා අවසාන ශාචිකාව කරන අතරේ යමෙකු වසා තිබූ දොරටු තවටු කරන හඬ ඇසුණි. එවිට දොරටුව භාරව සිටි තැනැත්තා ගොස් දොර හැරියේය. ඔහු දුටුවේ පුදුම දර්ශනයකි. යේසුස්වහන්සේ දොර ළඟ සිටගෙන සිටියේක. මෙපමණ වේලාවක් ඔවුන් දේව මෙහෙය පවත්වා තිබුනේ යේසුස්වහන්සේ නැතිවය. උන්වහන්සේ ජීවත සිට සභාවට ඇතුල්වෙන්නට උත්සහ දරමින් සිටි සේක. නමුත් ඇදහිලිවන්තයන්ගේ සිත්වල ක්‍රියාකල “ස්වයංපෝෂිත” හැඟීම නිසා උන්වහන්සේට ඔවුන් මධ්‍යයෙහි ඉඩක් තිබුනේ නැත.

ඉහත සඳහන් කථාව ඇත්තටම සිදු වූ එකක් නොවු නත් එයින් ඉස්මතුවන අදහස අපට සිහි ගන්වන බයිබල් පදයක් එළිදරව් 3:20 හි ඇත. **“මෙන්න මම දොර ලඟ සිට තව්ටු කරමි, යමෙක් මාගේ හඬ අසා දොර හැරියොත් මම ඔහු වෙතට ඇතුල්ව ඔහු සමඟ කෑම කන්නෙමි, ඔහුද මා සමඟ කන්නේය”.** මෙම වචන යේසුස්වහන්සේ පැවසුවේ ලවොඳික සභාවටය. හැම දෙයකින්ම පරිපූර්ණව සිටියාක්මෙන් පෙනුණු මෙම සභාව ඇත්තටම දුක්ඛිතව, දිළිඳුව, නග්නව, සිටි බව උන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කල සේක.

අළුත් ක්‍රිස්තුස් කෙතෙක්

වර්ථමාන ඇදහිලිවත්ත සභාවේ ප්‍රධාන අඩුපාඩුව මෙයයි. මළ මුදලින් සහ බයිබල් දැනුමෙන් පිරුණු කිතුණු සභාවේ ඇති ප්‍රධාන අඩුපාඩුව නම් ක්‍රිස්තුස් යෙසුස්වහන්සේ නොමැති වීමයි. මිනිස් අදහස් සහ සැලසුම් වලින් වර්ථමාන කිතුණු සභාව පිරි තිබේ යයි කීම වැරදි නැත. යෙසුස්වහන්සේට සභාව මැද හිමි ස්වාමිකත්වය සහ ගෞරවය ලබා දෙනු වෙනුවට උන්වහන්සේ අලවි කරන භාණ්ඩයක් බවට පත්ව ඇත. තවද යෙසුස්වහන්සේ ස්වාමිත්වහන්සේ නොව සිතූම් පැතුම් ඉටුකර දෙන ඉටු දෙවියෙක් ලෙසද, වේදිකාව මත විජිත කරුවෙකු ලෙසද, ඕනෑ එකක් ඔට්ටු යන ආකල්පය ඇති උඩ පනින්නන් සමඟ උඩ පනින, බිම පෙරලෙන්නන් සමඟ බිම පෙරලෙන, හිනා වෙන්නන් සමඟ හිනා වෙන , හු කියන්නන් සමඟ හු කියන, ඔක්කෝම ඉවසන, ඔක්කෝම කරන අසුරු පුද්ගලයෙක් බවට ප්‍රකාශයට පත්ව තිබේ. වර්ථමානයේ වැඩි දෙනා අනුගමනය කරන්නේ **“මම මගේ සභාව ගොඩනගන්නෙමි තිරයේ දෙරටු එය පරාජය නොකරන්නේ යයි”** ද **“මම පළමුවෙනිය සහ අන්තිමය ප්‍රචණ්ඩ තැනැත්තා, මම මැරුණෙමි, නමුත් බලව සදාකාලයටම ජීවත්ව සිටිමි. මරණයේද පාතලයේද යතුරු මට ඇත්තේය”** යයිද පැවසූ ස්වාමිවූ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නොවේ. මනසින් නිර්මාණය කරගත් වෙනත් කවුදෝ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කෙතෙක් පසු පස්සේ කිතුණු ජනතාව ගමන් කරන්නා සේය. අනුගාමිකයන්ගේ ක්‍රියා කලාපය නිසා යෙසුස්වහන්සේගේ නාමය මේ තරම් හැල්ලුවට ලක් වූ තවත් කාල පරිච්ඡේදයක් ඇත්තේම නැත. යෙසුස්වහන්සේට අත්පොලසන් දෙන, ටටා කියමින් අත වනන, හුරේ හුරේ කියමින් විසිල් ගහන “ඇදහිලිවත්ත” කණ්ඩායම් බොහෝසෙයින් බිහිවී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ කිතුණු ඇදහිලිවන්තයන්ගේ සංඛ්‍යාව සහ කිතුණු සහ සංඛ්‍යාව පසුගිය වසර 10 තුළදී වැඩි වූයේ යැයි ගණන් බලන නමුදු ස්වාමීන්වූ යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිබඳව අවබෝධය ඊට සාපේක්ෂව වැඩි වූයේ යැයි කීමට නොහැකිය.

සභාව මධ්‍යයෙහි යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිගැනීම යනු දේව වචනයෙහි සඳහන් යේසුස්වහන්සේව අනුගමනය කිරීමෙහි ලා වූ ප්‍රතිපත්ති පිළිගැනීමයි. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය සුළු කරන්නේ නම් එතැන යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය ස්ථාපිත වන්නේද නැත. ශුද්ධ බයිබලයෙහි එළිදරව් වන අලුත් ගිවිසුම් සභාව අර්ථවත් වන ප්‍රතිපත්ති පිළිගැනීමට අප කැමති විය යුතුය. අපට ඕනෑ ඕනෑ විදියට යේසුස්වහන්සේව අනුගමනය කිරීම හා උත්වහන්සේට සභාවක් ගොඩනැගීම නිෂ්ප්‍රයෝජන උත්සාහයකි. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේව පුද්ගලික ලෙස ඇදහීමෙන් අලුත් ඉපදීමක් ලැබීම, යේසුස්වහන්සේගේ නාමයෙන් පමණක් එක් රැස්වීම, සියලු ඇදහිලිවතුන්ගේ පොදු පූජකත්වය පිළිගැනීම සහ සභා නායකත්වය එක දේවගැති කෙනෙකුට සීමා නොවීම වැනි අති වැදගත් ප්‍රතිපත්ති වර්ථමාන කිතුණු සභාව පසෙකලා තිබීම හේතුවෙන් යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය පිළිනොගන්නා බව මනාවට පෙන්නුම් කර තිබේ. මෙම තත්වය නියත ලෙසම වෙනස් විය යුතුය. ජනී බේදය, භාෂා බේදය, කුල බේදය, සහ නිකාය බේදය වැනි දෑට යේසුස්වහන්සේගේ ස්වාමිකත්වය යටතේ ඉඩක් නැත. සම්ප්‍රදයේ වහල් බැම්මට හසු වී සිටින ආගමික වහලුන් පිරිසක් වීමට කිතුණුවෝ කැමැත්ත පලකර සිටින්නා සේය. මේ සියලු අභිතකර දුක්ඛිත වූ දේ වෙනස් වන්නට නම් යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සෑම පලාත් සභාවකම ස්වාමීන්වහන්සේ ලෙස මහ ඉහළින් පිළිගත යුතුව ඇත.

2 වන පරිච්ඡේදය

ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පූජකත්වය

ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පාදය දක්වා දිගු වස්ත්‍රයක් පැළඳ සිටීමෙන් සිහි ගැන්වෙන උත්වහන්සේගේ නැවත නැගීටීමේ මහිමය පිළිබඳව තවත් එක් පැතිකඩක් නම් ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පූජකත්වයයි.

පරණ ගිවිසුමේ බල පැවැත්වූ ව්‍යවස්ථා නීති ඊතවලට අනුකූලව උත්තම පූජකයෙක් මනුෂ්‍යයන් අතරෙන් ඉදිකිරීමට සේවය සඳහා පත්කරනු ලබයි. ඉශ්‍රායෙල් ජනතාවන් දෙවියන්වහන්සේත් අතර එකම මැදහත්කරුවාණන් වූයේ ඔහුයි. එම උත්තම පූජකයාට අපුරු ඇඳුම් කට්ටලයක් නියමව තිබූ බව නික්මයාම 28 හි විස්තර කර තිබේ.

එම උත්තම පූජකයා, ඔහුගේ අපුරු ඇඳුම් කට්ටලය සහ උත්තම පූජක සේවය මගින් අපට සිහිගැන්වෙන්නේ අපගේ ප්‍රධාන උත්තම පූජකයාණන් වූ ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පිළිබඳවයි. උත්තම පූජක ඇඳුම් කට්ටලයේ කොටස් හතකි. ඒ ළය වැස්ම, ඒපොද් සැට්ටය, ඒපොද් සැට්ටයේ සළුව, විසිතුරු උතුරු සළුව, මකුටය, ඉහ පටිය සහ හණ රෙදි කලිසම යනාදී වශයෙනි (නික්මයාම 28:4,42). මේ අතුරින් ඒපොද් සැට්ටයට අයති සළුව නිල් පැහැයෙන් වන අතර එය පාදය දක්වා දිගු වස්ත්‍රයකි (නික්මයාම 28:31-34). මෙම දිගු වස්ත්‍රය පහළ වට්ටයේ රන් මිණි ගෙඩි සහ දෙළුම් ගෙඩි වලින් සරසා තිබිණි. පත්මොස් දූපතෙහි යෙහන්ට

එළිදරව් වූ යෙසුස්වහන්සේගේ පාදය දක්වා දිගු වස්ත්‍රයක් ඇඳ සිටීමෙන් යෙහෙත් තුමා හට එක වතාවේම දේව මාළිගයෙහි සේවය කරන උත්තම පූජකයා සිහිවුවාට සැකයක් නැත.

කිතුණු ඇඳහිලිවත්තයෙකු ලෙස ජයග්‍රාහී ජීවිතයක් ගත කිරීමට නම් අපට ස්වර්ගීය උත්තම පූජකයාණන් වන යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්තම පූජක මෙහෙය අත්‍යවශ්‍ය වේ. **“එබැවින් සෙනගගේ පව් උදෙසා ශාන්ති පූජාවක් ඔප්පුකිරීමට දෙවියන්වහන්සේ පිළිබඳ කාරණා ගැන දැනුවත් වූ විශ්වාසවන්තවූ උත්තම පූජකයෙක් වන පිණිස සියලු දෙනෙක්ම තමන්ගේ සහෝදරයන්ට සමානවෙන්ම උත්වහන්සේට යුතු වූයේය”** (හෙබ්‍රෙව් 2:17). **“මක්නිසාද අපට සිටින්නේ අපේ දුර්වලකම්වලදී අපේ දුක නොදැනෙන උත්තම පූජකයෙක් නොව, පව් කිරීමක් නැතුව, සියලු අකාරයෙන්ම අප වාගේ පරිභොජනයට ලක්වූ උත්තම පූජකයෙක්ය”** (හෙබ්‍රෙව් 4:15:).

පරණ ගිවිසුම් උත්තම පූජකයාට ඔර වූ වැදගත් වගකීම් දෙකක් තිබුණි.

- 1 සමගි කිරීමේ දවසේදී අති ශුද්ධස්ථානයට ඇතුල් වී ජනතාවගේ පාපය උදෙසා සමගිකමක් කිරීම.
- 2 ජනතාව සඳහා වූ දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත සොයා දැනගෙන එය ජනතාවට ප්‍රකාශ කිරීම.

සමගි කිරීමේ දවස

දුහත සේවයන් දෙකෙන් පළමු වැන්න සියලු ඉශ්‍රායෙල් ජනතාවට නැතුවම බැරි එකක් විය. එමගින් උත්තම පුජකයා සියලු පාප සඳහා දෙවියන්වහන්සේගෙන් සමාව ලබා දීමේ සේවය ඉටු කළේය. එය කරන ලද්දේ සත්වැනි මස දසවැනිදාය. එයට සමගිකිරීමේ දවස යයි කියන්නට යෙදුනි. ලෙවි 23:27 බලන්න. මෙසේ පාපය ගැන වන්දි මිළය ගෙවා සමගි කමක් කරනු ලැබූ වනිවතාවන් පිළිබඳව ලෙවි කථාව 16 වන පරිච්ඡේදයේ 1 සිට 28 වන පදය දක්වා විස්තරාත්මකව සඳහන් වේ. මෙම අපුරු පුද පුජාව සඳහා එළුවන් දෙදෙනෙකු භාවිතා කරන ආකාරය එහි සඳහන් වේ. එකෙකු පාප පුජාව පිණිසය, උගේ ලේ ශුද්ධස්ථානයේ තිරයෙන් ඇතුළට උත්තමපුජකයා විසින් ගෙනයනු ලැබේ. අනෙක සියලු මිනිසුන්ගේ පව් දරාගෙන වනාන්තරයේ අතරමං කිරීම පිණිසය (ලෙවි කථාව 16:15). උත්තම පුජකයා සියලු මිනිසුන්ගේ සියලු පාප එළුවාගේ හිස පිට අත තබා පපෝච්චාරණය කිරීමෙන් අනතුරුව සුදුනම්බ සිටින මිනිසෙකුගේ අතේ වනාන්තරයට ගෙන යනු ලැබ එහි අතරමං කරනු ලබයි (ලෙවි කථාව 16:21).

මෙම එළුවන් පිළිබඳ වනිවතාවෙන් අදහස් වනුයේ පාපයට වන්දි ගෙවීමත් පාපය පහ කිරීමත් යන වැදගත් සංකල්ප දෙකයි. අප ස්වාමීවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්තම පුජක මෙහෙයෙහි වැදගත් පැති කඩ දෙක මෙයම වේ. එනම් පාපය උදෙසා වන්දි මිළය ගෙවීම සහ පාපය පහ කිරීම නම්වේ.

උත්තම පුජකයා මෙන් වසරක් පාසා නොව ස්වාමීවූ යේසුස්වහන්සේ එකම වරක් තම රුධිරය සමඟ අති ශුද්ධස්ථානයට

ඇතුල් වී අපගේ පාප උදෙසා වන්දි ගෙවූ සේක. **“තමුත් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ මතු පැමිණෙන්නාවූ ගහපත් දේවල උත්තම පූජකයෙක්ව පැමිණ වඩා උතුම් වූ වඩා සම්පූර්ණ වූ අතින් නොසැදුවාවූ එනම්, මෙම භූමික ඔව්ල්ලට අයිති නොවන්නාවූ මණ්ඩපය ඔදිත් එළවන්ගෙන් වස්සන්ගෙන් ලේ කරණකොටගෙන නොව තමන්ගේම ලේ කරණකොටගෙන අප උදෙසා සදාකාල මිදීම ලබා ගෙන එකම වරක් ඉද්ධස්ථානයට ඇතුල් වූ සේක” (හෙබ්‍රේ 9:11-12).** මේ සේවය නිසාම යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අපගේ උත්තම පූජකයා ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රසාදය ලබා ගැනීම පිණිස අපට තව දුරටත් භූමික පූජකයන් උවමනා කරන්නේ නැත.

දෙවනුව, ඇදහිලිවන්ත ජීවිතයේ දිනපතා අපට ප්‍රයෝජනවත් වන අපගේ පාප පහ කිරීමේ ව්‍යායාමය සඳහා යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්තම පූජක මෙහෙයේ දෙවැනි සේවය අප සැමට අවශ්‍ය කෙරේ. **“යමෙක් පව් කලෙත් ධර්මිෂ්ඨ වූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ වහ ඔදහන් කරගෙත් පියාණන්වහන්සේ වෙත අපට සිටින සේක” (1 ශතක 2:1).** දිනපතා අප පහසුවෙන් හසුකරන පාප උදෙසා දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරිපිට ඔදහන්කම් කරමින් අපට සමාව ලබා දෙනුයේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්තම පූජක මෙහෙය මගිනි. ඇදහිලිවන්ත අපට අවශ්‍ය වනුයේ එදිනෙදා අප සිදු කරන පාප වෙනුවට කමාව පමණක් නොව එම පාප අපගේ ජීවිතයෙන් පහකර දැමීම වේ. මේ සඳහා ස්වාමීවූ යේසුස්ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ උත්තම පූජක සේවය අපට විශේෂිත වේ. යේසුස්වහන්සේගේ අරමුණ නම් අප පිරිසිදු මිනිසුන් ලෙස දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරිපිට ඔප්පු කිරීමයි.

දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මළුවන්ගෙන් නැවත නැගීටීමේ මහිමයෙහි දෙවැනි පැතිකඩ වන ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පුජකත්වය පිළිබඳව අධ්‍යනයේදී උත්තම පුජකයෙකුගේ දෙවැනි මෙහෙය වන දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත සොයා දැනගෙන ජනතාවට ප්‍රකාශ කිරීම යන කරුණ ගැනත් මදක් සාකච්ඡා කළ යුතුව ඇත. අප වෙනුවෙන් දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරිපිට පෙනී සිටින අපගේ උත්තම පුජකයා ලෙස දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත අපට එළිදරව් කිරීමේ වගකීම යේසුස්වහන්සේට පැවරී තිබේ. දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත සොයා දැනගැනීම පිළිබඳව වර්ථමාන බොහෝ කිතුණුවන් අවධානය යොමු කරන්නේ නැත. එහෙත් එය කිතුණු ජීවිතයේ අති වැදගත් ප්‍රතිපත්තියකි. **“නුඹල අනුවණයන් තොවී ස්වාමීන්වහන්සේගේ කැමැත්ත කිමක්ද කිසි තේරුම් ගනිල්ල”** යයි එපීස 5:17 හිද **“නුඹල දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත දැනගැනීමෙන් පූර්ණ වන්න”** යයි කොලොස්සි 1:9 හිද සඳහන්ව තිබේ. අපගේ ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ජීවිතයේ කැපී පෙනෙන විශේෂ ලක්ෂණයක් නම් පියාණන්වහන්සේගේ කැමැත්ත ඉටු කිරීමයි. **“මාගේ කැමතම් මා එවූ තැනැත්වහන්සේගේ කැමැත්ත කොට උත්වහන්සේගේ වැඩ ඉෂ්ඨ කිරීම”** යයි යොහන් 4:34 හි ද **“මාගේ දෙවියන්වහන්සේ, ඔබගේ කැමැත්ත කරන්නට ප්‍රිය වෙමි”** යි ගීතාවලිය 40:8 හා **“මා කැමති ලෙස තොව ඔබ කැමති ලෙස වේවා”** යි මතෙව් 26:39 යෙහිද සඳහන්ව තිබේ. මෙසේ අදර්ශයක් දුන් අපගේ ස්වාමිවු යේසුස්වහන්සේ අපගේ ජීවිතවල දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත හෙළිදරව් කර දෙන උත්තම පුජකයාණන්වහන්සේය. එහෙත් ඒ සඳහා අපගේ කැමැත්තක් තිබිය යුතුය. දෙවියන්වහන්සේගේ කැමැත්ත දැනගැනීමෙහි ලා වැදගත්වන සාධක හතරක් තිබේ.

1. දේව වචනය තුළින් ලැබෙන මග පෙන්වීම.
භීතවලිය 119:105
2. සහ නායකයන්ගේ මග පෙන්වීම සහ එකඟත්වය.
හෙබ්‍රෙව් 13:7
3. හඳුවමේ වර්ධනය වන සමාදානය.
යෙසාය 26:3
4. දේව කැමැත්තට අනුකූලව සිටුවන දෑ සහ ඇති වනවරණය.
එපීස 5:15-17

යෙසාය 26:3 වස්තුවෙන් එළිදරව් වන උත්වහන්සේගේ පූර්ණත්වය අපගේ අත්මක වර්ධනය සහ අභිවෘද්ධිය සඳහාය. අපගේ උත්තම පූර්ණත්වය දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරිපිට අපගේ එකම මැදහත්කරුවන් උත්වහන්සේය.

3 වන පරිච්ඡේදය

ස්වාමිවු යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සැරකම

පත්මෙස් දුපතෙහි එළිදරව් වූ යෙසුස්වහන්සේ ගැන යෙහන් තුමා දුටු තුන්වැනි දෑ නම් **“ප්‍රය වටා රන් පටියකින් බැඳ”** සිටිමයි (එළිදරව් 1:13).

මෙවන් රන් පටියක් ප්‍රය බැඳ සිටීමට හේතුව අලංකාර වීම හෝ එය ස්වර්ගීය මෝස්තරය නිසා හෝ නොවන බව පැහැදිලිය. යෙසුස්වහන්සේ රන් පටිය බැඳ සිටි ස්ථානය ගැන මදකට සිතන්න. සමාන්‍යයෙන් මිනිසුන් පටිය බඳින්නේ ඉගටියෙනි. එහෙත් උන්වහන්සේ එය ප්‍රය වටා බැඳ සිටි සේක. ඉගටිය ශක්තියේ අසනය නිසා යම් වැඩක නියුතු විට අපි ඉගටිය තද කර බැඳගනිමු. එහෙත් ප්‍රය ප්‍රේමයේ සහ අනුකම්පාවේ අසනයයි. එසේ නම් රන් පටියකින් ප්‍රය බැඳ සිටීමෙන් අදහස් වන්නේ කුමක්ද? එය තේරුම් ගැනීම සඳහා එළිදරව් 15:6 කියවා බලන්න. **“එවිට පීඩා සහ ඇතුව සිටියවූ දේවදූතයන් සත්දෙනා පව්වූ දීප්තිමත්වූ වස්ත්‍ර පැළඳ රන්පට්ටලින් තමුන්ගේ ප්‍රය බැඳගෙන දේවමාළිඟාවෙන් පිටත්ව ආවෝ”**. එම දූතයන් දේවමාළිඟාවෙන් පිටතට පැමිණීමේ දෙවියන්වහන්සේගේ උදහසේ භාජන පොළොව මත වැගිරීම්වලයි. එහි ප්‍රතිඵලය නම් අති භයානක විනිශ්චය පොළොව මතට හෙළනු ලැබ මිනිසුන් දුක්ඛිත ලෙස පීඩාවට පත්වීමයි. එවන් පීඩාවන් ලෙව වැසි ජනතාවට ගෙන ඒමේදී දේවදූතයෝ රන්පටියකින් ප්‍රය බැඳ සිටිති. එහි අදහස නම් ප්‍රේමය සහ අනුකම්පාව වලක්වා ගැනීමයි. යෙසුස්වහන්සේ ප්‍රය බැඳ සිටීමේ අදහසත් එයම වේ යැයි සිතිය හැක. යෙසුස්වහන්සේ

අනුකම්පාවෙන් පූර්ණ ප්‍රේමවන්ත ගැලවුම්කරුවාණන් සේම සැර විනිශ්චයකරුවාණන්ද වන සේක. මේ පිළිබඳව රෝම 11:22 සඳහන් දේව වචනය සලකා බලන්න. **“එබැවින් දෙවියන්වහන්සේගේ යහපත්කමත් සැරකමත් බලපන්න. වැටුණවුන් කෙරෙහි සැරකමය. නමුත් නුඹ උන්වහන්සේගේ යහපත්කමෙහි පවතින්නෙහි නම් නුඹ කෙරෙහි දෙවියන්වහන්සේගේ යහපත්කමය”**.

අප නිතර කතිකාවට භාජනය කරන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ යහපත්කමයි. එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ සැරකම පිළිබඳව ශුද්ධවූ බයිබලයෙහි බොහෝ කරුණු අනාවරණය කර තිබේ.

සභා යුගය අවසානයේදී මෙලෙවට පීඩා කාලයක් පැමිණෙන බව ඔබද අසා තිබෙනවා ඇත. අපගේ ස්වමිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ වචනවලින්ම කියතොත් එය මෙසේය. **“ලෝකයේ පටන් ගැන්මේ සිට මේ දක්වා නූතන මතු කෙරීයාලයක් නොවන්නාවූ මහත් පීඩාවක් ඒ කාලයෙහි වන්නේය” (මතෙව් 24:21)**. මෙම පීඩා කාලය පිළිබඳව එළිදරව් පොතේ 6 වන පරිච්ඡේදයේ සිට 19 පරිච්ඡේදය දක්වා විස්තර කර තිබේ. එම සිත් ඇලුම් යන විස්තරය මගින් දෙවියන්වහන්සේගේ සැරකම පිළිබඳව යම් අවබෝධයක් අපට ලබා ගත හැකිය. එහෙත් ඒ උන්වහන්සේගේ සැරකමේ එක පැතිකඩක් පමණි. එළිදරව් 1:18 හි යේසුස්වහන්සේ තමා හඳුන්වා දෙන්නේ මරණයේද, පතාලයේද යතුරු ඇති තැනැත්තා හැටියටයි. පීචන පොතෙහි නම ලියා තැනි හැම දෙන පතාලයේ නොහොත් නිරයේ හෙළීමේ බලය යේසුස්වහන්සේට තිබේ. උන්වහන්සේ එය කරන බව එළිදරව් 20 වැනි පරිච්ඡේදයේ සුදු සිංහාසනය පිළිබඳව විස්තරයේ සඳහන්ව තිබේ. එතැනදී මිනිසුන් උස් පහන්, දුප්පත් පොහොසත් බේදයක් නොමැතිව ගිනි විලට නියම කරනු ලබන බව සඳහන් වේ. එළිදරව් 20:11-15 දක්වා කියවා තේරුම් ගන්න. යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ

සැරකම ඉන් මොනවට පැහැදිලි වෙනවා නොවේද? දෙවියන්වහන්සේ පිළිබඳව මෙම යථාර්තය දෙස බොහෝ දෙනා සිත යොමු කොට තැන. “යේසුස් යහපත්ය” යන සංගීතය අප නිරායාසයෙන් ගායනා කරන්නෙමු. එහෙත් උන්වහන්සේගේ සැරකම ගැන සිතා නොබලන්නේ මන්ද? පත්මොස් දූපතෙහි යෙහෙත්ට එළිදරව් වූ විට තම ළය රන්පටියකින් බැඳ සිටීමෙන් යේසුස්වහන්සේ අපට සන්නිවේදනය කරන්නේ උන්වහන්සේගේ සැරකමයි. උන්වහන්සේව හැම දෙනා අගය කරන, පසසන චරිත ගුණාංගය වන ප්‍රේමය සහ අනුකම්පාව වලකාගෙන මිනිස් සංහතියට දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චය ගෙන ඒමේ කර්තව්‍යය උන්වහන්සේට භාර දී තිබේ. ඇතත්ස් නුවරදී දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රේමය පිළිබඳව ඉගැරිකම් දේශනා කළ පවුල් තුමා එම දේශනය අවසන් කළේ මෙම සත්‍යතාවය අවධාරණය කරමිනි. **“මක්නිසාද තමන්වහන්සේ විසින් පත්කළ මනුෂ්‍යයා ලවා ලෝකය ධර්මශිෂ්ටකමින් විනිශ්චකරන්නට එක් දවසක් තියම කර තිබේ” (ක්‍රිස්තු 17:31).** දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයට යටත්වන මිනිසුන් හට අනුකම්පා කිරීමට කිසිවෙකු නැත. එය ඉතා හයංකර සිතුවිල්ලකි.

ඉහත සැකවින් සඳහන් කළ අකාරයට යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සැරකම ප්‍රකාශවන අදියර දෙකක් තිබේ. ඉන් පළමුවැන්න සභා යුගය අවසානයේදී ලොවට පැමිණෙන පීඩා කාලයයි. දෙවැන්න සියලු පව්කරුවන් නිරයට හෙලන සුදු සිංහාසන විනිශ්චයයි.

1 වන අදියර

පීඩා කලය

පීඩා කලය, යෙසුස්වහන්සේ විසින් ඇදහිලිවත්ත සභාව ස්වර්ගයට ඔසවා ගැනීමෙන් අනතුරුව මෙලොව සිදුවන්නක් බව තේරුම් ගැනීමට තරම් සාධක, තොරතුරු දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙහි අඩංගුව තිබේ. මෙම කලය තුළ පොළොව පිටට පීඩා පැමිණෙන පියවර හතරක් පිළිබඳව එළිදරව් පොතේ සඳහන්ව තිබේ.

1. මුද්‍රා සත කඩනු ලැබීම - එළිදරව් 6 සහ 7
2. භොරණ සත පිඹිනු ලැබීම - එළිදරව් 8 සහ 9
3. ගර්ජනා සත ශබ්ද පවත්වනු ලැබීම - එළිදරව් 10:4
4. උදහසේ භාජන සත පොළොව පිටට වගුරුවනු ලැබීම - එළිදරව් 15 සහ 16

මෙම විනිශ්චයේ පියවර හතර කියවා බැලුවහොත් මොනතරම් භායනක සහ දුක්ඛිත දේ මේ පොළව මත සිදුවන්නට තිබේ දැයි වටහා ගැනීම අපහසු නොවේ. භායනක භූමිකම්පා, සගත, වසංගත, මුහුදු ජලය ලේ බවට හැරීම, විකිරණශීලී අකාශ වස්තු පොළව මතට කඩා වැටීම, දුර සහ සඳ අඳුරු වීමෙන් සිදුවන හානිය, ජාතීන් අතර ඇවිලෙන යුධ ගිනි සහ මිනිසුන් මහත් සේ පීඩාවට ලක් කරන භූත අත්ම පැමිණීම වැනි අනෙක් පීඩාවලින් ලේ වැසි ජනතාව දුක්ඛිත භාවයට පැමිණේ. මුහුදේ වතුර ලේ වීම නිසාත් සියලු ජල උල්පත් විස වීම නිසාත් මොනතරම් වින්‍යාසයක් සිදුවනු ඇද්ද? මේ යෙසුස්වහන්සේගේ සැරකීමය.

යේසුස්වහන්සේගේ සැරකම මෙසේ ප්‍රකාශ වීමෙන් සිදුවන්නේ කුමක්ද? ඇත්තෙන්ම එයින් සිදුවන්නේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මහිමය ප්‍රකාශ වීමයි. **"ස්වමිත්වහන්සේ මාගේ ස්වමිත්ව කපාකොට, මා විසින් නුඹේ සතුරන් නුඹේ පාපුව භරන තෙක් මාගේ දකුණු පැත්තෙහි හිඳින්නැයි කී සේක"** (ගීතාවලිය 110:1) යන අනාගත වාක්‍යය පීඩා කාලය තුළදී ඉටු වනු ඇත. මිනිසා ස්වෙච්ඡාවෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් අභියස දණ නොනැමීමේ හේතුවෙන් බලවත් පීඩා කරණකොටගෙන දෙවියන්වහන්සේගේ එම අභිප්‍රාය ඉටු කරනු ලබයි. අවසානයේදී **"ස්වර්ගයේද පොළොවෙහිද පොළොව යටද සියල්ලත් යේසුස්වහන්සේ යන නාමයෙන් දණ තමන පිණිස"** යයි පිලිප්පි 2:10 හි ලියැවී ඇති අනාගතවාක්‍ය ඉටු වේ.

පීඩාකාලයේ කටුක භාවය මොනවට පැහැදිලි කරන පහත සඳහන් දේව වචන කොටස් කියවා දැනුවත් වෙන්න.

"පොළවේ රජවරුද උත්තමයෝද සේනාපතියෝද ධනවත්තයෝද බලවත්තයෝද සියලු දහයෝද නිර්දහයෝද කඳවල ගුහාවලත් පර්වතවලත් සැහවුණෝය. ඔව්හු කඳවලටත් පර්වතවලටත් කපාකොට අප පිට වැටී, සිංහාසනයෙහි වැඩ සිටින තැනැත්වහන්සේගේ මුහුණ ඉදිරියෙනුත් බැටළු පැටවණන්ගේ උදහසින් අප සහවාගන්න. මක්නිසාද උත්වහන්සේගේ උදහසේ මහත් දවස පැමුණුන බැවින් සිටිත්ව පුළුවන් කටදැයි කීවෝය" (එළිදරව් 6:15-17).

"උන්ව අවසර දුන්නේ මිනිසුන් මරන පිණිස නොව ඔවුන් පස් මසක් වධකරනු ලබන පිණිසය. ඔවුන්ගේ වේදනාව මනුෂ්‍යයෙකුට ගොණුස්සෙක් ඇත්ත කල හටගන්න වේදනාව මෙන් වූයේය. ඒ දවස්වලදී මනුෂ්‍යයෝ මරණය සොයන්නෝය. නමුත්

කිසිසේත් එය සම්බන්ධවන්නේය. මැරෙන්නට ආශාවක්ද, එහෙත් මරණය ඔවුන් කෙරෙහි පමණක්ද" (එළිදරව් 9:5,6).

"එකල පළමු වැනියා ගෙස් තමාගේ පාත්‍රය භූමියෙහි වැහිරෙවුණි. එවිට මෘගයාගේ ලකුණ ඇත්තන්ද ඔහුගේ රූපයට නමස්කාරකරන්නන්ද කෙරෙහි වස අර්ථය වන හටගත්තේය" (එළිදරව් 16:2).

"තූන්වැනියා තමාගේ පාත්‍රය ගංඟාවලද දිය උල්පත්වලද වැහිරෙවුණි. එවිට ඒවා ලේ වූණේය" (එළිදරව් 16:4).

"සතරවෙනියා තමාගේ පාත්‍රය සූර්යයා පිට වැහිරෙවුණි. එවිට ගින්නෙන් මනුෂ්‍යයන් දවන්ට ඊට බලය දෙනලද්දේය. මහත් උෂ්ණයකින් මනුෂ්‍යයෝ දවනු ලැබ, මේ පීඩා කෙරෙහි බලය ඇති දෙවියන්වහන්සේගේ කාමයට අපහාසකළෝය. උන්වහන්සේට ගෞරවය දෙන ලෙස ඔව්හු පශ්චාත්තපනුණේය" (එළිදරව් 16:8,9).

"අහසෙන් මහත් ගල් වර්ෂාවක්ද මනුෂ්‍යයන් පිටට වැස්සේය. එහි එක එක ගල තලෙන්තයක් පමණ බරය. මනුෂ්‍යයෝ ගල්වර්ෂාවේ පීඩාව නිසා දෙවියන්වහන්සේට අපහාසකළෝය. මක්නිසාද එහි පීඩාව ඉතා මහත්විය" (එළිදරව් 16:21).

වර්ථමානයේ මිනිසා ඉදිරිපිට දෙවියන්වහන්සේ තබා ඇත්තේ යේසුස්වහන්සේගේ යහපත්කමත් උන්වහන්සේ කුරුසිය මත මරණයට පත්වීමත්ය.

සැම මිනිසුන්ගේ පාප උදෙසා උන්වහන්සේ වන්දි මිශ්‍රය ගෙවූසේක. එම නිසා යේසුස්වහන්සේ කෙරෙහි අදහන්නන් නොමිලයේ ධර්මය කොට ගණන් ගන්නට දෙවියන්වහන්සේ තීරණය කොට තිබේ. මෙවැනි පුදුමාකාර සැපයීමක් ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නම් යේසුස්වහන්සේගේ සැරකම භුක්තිවිඳීමට ලේ වැසි ජනතාවට සිදුවනු ඇත.

2 වන අදියර

සදාකාල විනිශ්චය

මෙලෙව පැවැත්මේ අවසානයේදී මෙලෙව ජීවත් වූ සියලු මිනිසුන් විනිශ්චය කරනු ලබන පිණිස මහා ධවල සිංහාසනය දෙවියන්වහන්සේ විසින් නියම කොට තිබේ. මෙයින් දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයේ සැරකම මනාවට පැහැදිලි වේ. **“තවද මහත් සුදු සිංහාසනයක්ද එහි වැඩිමුත් තැනැත්වහන්සේද දුටිමි. උන්වහන්සේගේ අභිමුඛයෙන් අහසත් පොළවත් පමුණියේය: ඒවාට ස්ථානයක්ද සම්බ වූයේය. මළුවු ලෙකු කුඩා අයද සිංහාසනය ඉදිරියෙහි සිටිනවා දුටිමි. පෙත්ද දිග හරිනු ලැබුවේය. ජීවන - පොත වන තවත් පොතක්ද දිග හරිනු ලැබීය. මළු තමුන්ගේ ක්‍රියා ලෙස පෙත්වල ලියනලද දේවලින් විනිශ්චයකරනු ලැබුවේය. සමුද්‍රය එහි උත් මළුවත් පවා දුන්නේය. මරණයත් පාපාලයත් එහි උත් මළුවත් පාවදන්නේය. ඔව්හු එකිනෙකා තම තමාගේ ක්‍රියා ලෙස විනිශ්චයකරනු ලැබුවේය. මරණයත් පාපාලයත් ගිනිවිලට හෙලනලද්දේය. මෙය දෙවෙනි මරණයය. එනම් ගිනිවිලය. යමෙකුගේ නම ජීවන පොතෙහි ලියා නැති බව සම්බවිද ඔහු ගිනිවිලට හෙලනු ලැබුවේය” (එපිදුරවි 20:11-15).**

දෙවියන්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාසය නොතැබුවා වූ, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කරණකොටගෙන පාප කමාව නොලැබුවා වූ සියලු දෙනා ගිහි විලට හෙලනු ලැබේ. මෙය නම් අති භයංකර විනිශ්චයකි. නිරය නැමති ගිහිවිල පිළිබඳව ශුද්ධ බයිබලයේ තැන් බොහෝමයක සඳහන්කර තිබේ. එවැනි තැන්වල සඳහන් විස්තර කිහිපයක් මෙසේයි.

- ලුක් 16:28 - වේදනා ඇති ස්ථානයක්
- එළිදරව් 20:1 - පතුල නැති වල (පාතලය)
- එළිදරව් 20:15 - ගිහිවිල
- යෙසෙය 33:14 - සදකාල දැවීම
- මතෙව් 8:12 - හැඩිම සහ දත්මිටි කෑම ඇති ස්ථානය
- යුද් 13 - අන්ධකාරයේ කළුවරකම ඇති තැන
- එළිදරව් 14:11 - දිවා රෑ නිවාඩු නොලබන තැන
- මාර්ක් 9:48 - පණුවා නොහසින තැන
(අත්මය නොමැරී විඳවන තැන)
- මතෙව් 25:46 - සදකාල දඩුවමේ ස්ථානය
- ලුක් 16:27 - නිෂ්ඵල ගවිකඳුවේ ස්ථානය

නිරය පිළිබඳව වූ ඉහත විස්තරය මගින් අපට පසක් වන්නේ ස්වමිවූ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සැරකම පිළිබඳව නොවේද? **“අත්තෙන්ම දෙවියන්වහන්සේගේ අත්වලට අසුවීම භාග්‍යක දෙයක්ය” (හෙබ්‍රී 10:31).**

4 වන පරිච්ඡේදය

ස්වාමීඬු යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ප්‍රඥාව

“උන්වහන්සේගේ හිසද හිසකේ ද සුදු ලෙම් මෙන් සුදුය. උන්වහන්සේගේ ඇස් ගිනි දෑල්ලක් හා සමානයි (එළිදරව් 1:14). තම හිසකේ සුදු වීම ලෙවට නොපෙන්වීමට ඇතැමෙක් උත්සාහ දරයි. එයට විවිධ හේතු තිබිය හැක. ඉන් එක් හේතුවක් වනුයේ තමා වයස් ගත වන බව පෙන්වීමට තිබෙන ඇකැමැත්තයි. මන්ද විශපත් වූ පුද්ගලයෙකුගේ හිසකෙස් බොහෝ විට සුදු පැහැවේ. යේසුස් වහන්සේගේ හිස කෙස් සුදු ලෙම් සහ හිම මෙන් සුදුව තිබීමෙන් අප වෙත සන්නිවේදනය වන සත්‍යතාවය කුමක් විය හැකිද? උන්වහන්සේගේ හිසෙහි එක කළු රොදක්වත් නොමැතිව සහමුලින්ම සුදු වර්ණව තිබීම යෙහන් දුටුවේය. ඉන් පිළිඹිබු වන **සරලම සත්‍යතාවය නම් විශ්වයේ වසන අති විශපත්ම පුද්ගලයා උන්වහන්සේ බවයි.** මේ අදහසට සරල නාමයකින් උන්වහන්සේව හැඳින්වෙන බව දුතියෙල් 7:9 හි අපි කියවමු. **“මා බලාසිටින අතර සිංහාසන පිහිටුවා, පුරාතන කෙනෙක් වාඩිවුණේය. උන්වහන්සේගේ වස්ත්‍ර හිම මෙන් සුදුව තිබුණේය. උන්වහන්සේගේ හිසකේ පිරිසිදු ලෙම් මෙන්ය”.**

මෙම දේව වචන කොටසෙහි සඳහන් පුරාතන තැනැත්වහන්සේ ස්වාමීඬු යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේය. ඇත්තෙන්ම මෙම විශ්වයෙහි පුරාතන තැනැත්වහන්සේ ලෙස උන්වහන්සේව හැඳින්වෙන්නේ විශ්වය මැවීමටත් ප්‍රථමයෙන් උන්වහන්සේ මැඩ සිටි නිසාය. උන්වහන්සේගේ මෙම පුරාතන භාවය යෙහන් 1:1 සහ යෙහන් 8:58 වැනි දේව වචන කොටස් තුළින් පැහැදිලි ලෙස පෙනේ.

මනිස් දිවියෙහි මහලු විය පිළිබඳව කණගාටුදායක සත්‍යතාවයක් තිබේ. එනම් ජීවිත ගැටළු සහ ප්‍රශ්න පිළිබඳව විශපත් පුද්ගලයා සතුව පිළිතුරු සහ ඔවුන් තිබෙන නමුත් ඒවා ලබා ගැනීම පිණිස යොමුත් පරපුරේ ඇති නොකැමැත්තයි. ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු විශපත් පුද්ගලයා දන්නා නමුත් කිසිවෙකු ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න අසන්නේ නැත. විශපත් පුද්ගලයා අත්දැකීම කරණකොටගෙන තමා සතු වූ ප්‍රඥාවෙන් පිරී සිටියි. මහලු වයසේ වාසිය එයයි. අපට ජීවිත ගැටළුවක් ඇති විට හිස පැසුණු කෙනෙකුගෙන් විමසන්නේ නම් එය නුවණට හුරුය.

යෙසුස්වහන්සේගේ හිසද හිසකෙස් සුදු පැහැව තිබීමෙන් උන්වහන්සේ තුල ප්‍රඥාව තිබෙන බව අපට සිහිපත් කරවයි. **“ඒ තැනැත්වහන්සේ(යෙසුස්වහන්සේ) තුල ප්‍රඥාවෙන්, දැනගැන්මෙන් සියලු වස්තු නිධාන කර ඇත්තේමය” (කෙලෙස්සි 2:3).** අප දකින සංකීර්ණ විශ්වය මැවීමෙහිල වූ අති මහත් ප්‍රඥාව ස්වමිවූ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සතුය. **“උන්වහන්සේ (යෙසුස්වහන්සේ) කරණකොටගෙන සියල්ල සාදන ලද්දේය. සාදන ලද කිසිවක් උන්වහන්සේ නැතුව සාදනු නොලද්දේය”** යයි යොහන් 1:3 හි ලියා තිබේ. මැවීමේ කතෘතුමා උන්වහන්සේය. **“සිංහාසන වේවා, ස්වාමිකම් වේවා, අධිරාජ්‍යය වේවා, බලපරාක්‍රම වේවා, ස්වර්ගවල සහ පොළොවෙහිත් ඇති පෙතෙන්නාවූ දේවල්ද නොපෙතෙන්නාවූ දේවල්ද යන සියල්ල උන්වහන්සේ කරණකොටගෙනද උන්වහන්සේ උදෙසාද මවා තිබේ” (කෙලෙස්සි 1:16).**

පරක් තෙරක් නොපෙනෙන මේ මහ විශ්වයේ කෝටි සංඛ්‍යාත සූර්යන් මවන ලද්දේ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කරණකොටගෙනය. අප සූර්යග්‍රහ මණ්ඩලය පිහිටා ඇති මන්ද්‍රකිණිය, ක්ෂීරපථය නමින් හැඳින්වේ. එහි තරකා ගණන කිහිප බිලියනක් තරම්ය.

ඒ හැම තරකාවක්ම සුරියයෙකි. දැනට සෞඛ්‍යගත ඇති විශාලම සුරියය සහ අපට අලෝකය දෙන සුරිය අතර ඇති විශාලත්වයේ වෙනස කෙතරම් දැයි කියතොත් අගල් 1,1/2 ක විශ්කම්භයක් ඇති ගෝල්ග් රෝලයකින් අප සුරිය පිළිඹිබු කරන්නේ නම් දැනට අප හඳුනාගෙන ඇති විශාලම සුරිය හිමාලය කඳු දෙකක් එක පිට එක තැබූ විට එන දුර ප්‍රමාණය මෙන් විශ්කම්භයකින් යුතු වේ. විශ්වයේ ඇති තොරතුරු අප තවම දැනගෙන තිබෙන්නේ අල්ප මාත්‍රයක් පමණි. විශ්වයේ ඇති සියලු වස්තූන් පද්ධති වශයෙන් පිහිටා තිබේ. ඒවායේ ගමන් මග හැමෙකක්ම ඉතා ක්‍රමවත්ව පවතී. තත්පරයෙන් 1/100 එකකට නිවැරදිව භ්‍රමණය වන මෙම තරකා පද්ධති නිර්මාණය කිරීමට කෙතරම් සංකීර්ණ ප්‍රඥාවක් ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට තිබිය යුතු නොවේද? පරක් තෙරක් නැති විශ්වය දෙස මෙන්ම අප සිරුරේ ඇති එක ශෛලයක් දෙස විමසීමෙන්ව බැලුවහොත් එහි ඇති සංකීර්ණභාවය මෙන්ම ක්‍රමවත් භාවය දැක ගත හැකි වෙයි. එක ශෛලයක් තුළ සිදුවන රාසායනික විපර්යාසය පිළිබඳව සටහන් තැබීමට පොත් අවුලාවක් අවශ්‍ය කරනු ඇත. අපගේ ඇසට නොපෙනුනත් අප අවට පරිසරයේ ජීව රාසායනික ක්‍රියා සහ ප්‍රතික්‍රියා මිලියන ගණනක් සිදු වෙමින් පවතියි. එසේ වීමට සැලසුම් කෙරුවේ ස්වමිත්‍ර යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ විසින්ය. උන්වහන්සේගේ ප්‍රඥාව අති මහත්ය. උන්වහන්සේට මෙම විශ්වයේ සෑම තැනකම සිදුවන සෑම දෙයක්ම එකවිට පෙනේ. එසේ නම් එක මිනිස් සිත්ක් තුළ ඇති දෑ ඊට කොපමණ වැඩියෙන් නොපෙනෙන්නේද? ඒ පිළිබඳව ගිනිකාකරුවා ගිතාවලිය 139 හි මෙසේ සඳහන් කර තිබේ.

“ස්වමිති ඔබ මා විමසා බලා දැනගත් සේක, ඔබ මාගේ හිඳීමද නැඟීමද දන්නා සේක. දුරදීම මාගේ සිතුවිල්ල ඔබට තේරෙයි. ඔබ මාගේ ගමනත් සයනගත් විමසා බලන සේක. මාගේ සියලු මාර්ග දැනගෙන සිටින සේක. මක්නිසාද ස්වමිති ඔබ මුළුමනින්ම

තොදන්තවූ කිසිවක් මගේ දිවේ හැත්තේය" (ගිතාවලිය 139:1-4).

මේ හේතුව නිසා අපගේ ජීවිතවල ඇති කිසිදෙයක් යේසුස්වහන්සේගෙන් සැඟවීමට අප ගන්නා උත්සාහය නිෂේද්‍ය එකක් වේ. යේසුස්වහන්සේව මුණගැසීමට පැමිණි තනාතියෙල් නම් පුද්ගලයෙක් පිළිබඳව යෙහන් 1:47 සඳහන් වී තිබේ. යේසුස්වහන්සේ ඔහු දෙස බලා **"මෙන්න සැබවින්ම ඉශ්‍රායෙලිතයෙක්! මොහු තුල කිසි වංචාවක් නැත"** යි පැවසූ සේක. උන්වහන්සේ එසේ කිවේ ඔහුගේ සිතේ ස්වභාවය උන්වහන්සේට පෙනුනු නිසයි. තවද ඉන්පසු යේසුස්වහන්සේ පැවසූ දෙයින් ඔහු විශ්මයට පත්විය. **"පිලිප් හුඹ කැඳවන්නට පළමුවෙන් අත්තිකා ගස යට හුඹ සිටියදී හුඹ දුටීම"** (යෙහන් 1:48). අපගේ ජීවිතකාලය පුරා අප කරන කියන හැම දෙයක්ම දෙවියන්වහන්සේ දකින සේක. **"උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි ප්‍රකාශ වූ කිසි මැවිල්ලක් නැත. උන්වහන්සේගේ ඇස් ඉදිරියෙහි සියල්ල වැස්මක් නැතුව ඇරී තිබේ. අපෙන් ගණන් ගන්නේ උන්වහන්සේය"** (හෙබ්‍රෙව් 4:13). අප අනුගමනය කරන්නේ මෙවන් අද්විතීය අසමසම ප්‍රඥාවෙන් හෙබි යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය. පත්මොස් දුපතෙහි උන්වහන්සේ යෙහන්ට එළිදරව් වූ අවස්ථාවේ උන්වහන්සේගේ හිස කෙස් සුදු පට්ට පෙනීමෙන් අදහස් කරන්නේ උන්වහන්සේගේ ඉහත කී ප්‍රඥාවයි. මේ නිසා අපගේ ජීවිත නිසි මග ගෙනයෑම සඳහා අපට මග පෙන්වීමට උන්වහන්සේට බෙහෝසෙයින් හැකියාව තිබේ. එබැවින් අප අපගේම නුවණ කෙරෙහි පිහිටා නොසිට අපගේ ජීවිතයේ ලොකු කුඩා සෑම කටයුත්තකදීම යේසුස්වහන්සේගේ මග පෙන්වීම ඉල්ලාසිටීම ඉතා සුදුසුය. **"නුඹේම නුවණෙහි නොපිහිටා නුඹේ මුළු සිතින් ස්වාමින්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරපන්න. නුඹේ සියලු මර්ගවලදී උන්වහන්සේ සලකාපන්න. එවිට උන්වහන්සේ නුඹේ මාවත් සමතල කරනවා ඇත"** (ගිතාපද්‍ය 3:5,6).

5 වන පරිච්ඡේදය

යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නිර්මල ශුද්ධත්වය

“උන්වහන්සේගේ හිසද හිසකේ ද සුදු ලෙම් සහ හිම මෙන් සුදුය” (එළිදරව් 1:14).

යෙසුස්වහන්සේගේ හිස කෙස් පමණක් නොව හිසද සුදු පැහැයෙන් යුතු බව ඉහත පදයේ සඳහන් වේ. මෙය අසාමන්‍ය දර්ශණයකි. හිසකෙස් සුදු පැහැව තිබීමෙන් යෙසුස්වහන්සේගේ ප්‍රඥාව සිහිගැන්වෙන්නාක් මෙන්ම උන්වහන්සේගේ හිස සුදු පැහැයෙන් යුතුව තිබීමෙන් උන්වහන්සේගේ පාර්ශුද්ධභාවය පිළිබිඹු කරයි.

හිස සුදු පැහැයෙන් යුතුව තිබීමෙන් යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ සිතේ ස්වභාවය පිළිබිඹු කරවන නිසා උන්වහන්සේගේ එම සුපිරිසිදු සිත පිළිබඳව උගෙනීම යෝග්‍ය වේ. මන්ද **“ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ තිබුණු සිතම නුඹල තුළත් තිබේව”** යයි පිලිප්පි 2:5 හි සඳහන්ව තිබේ. මිනිස් අපගේ සිතෙහි දක්කින තත්වය පිළිබඳව යෙරෙමියා 17:9 හි සඳහන්ව ඇත්තේ එය **“සියල්ලට වඩා රැවටිලිකාරව සහ දුෂ්ඨව”** නිබන්ධ වෙයි. එහෙත් ස්වාමීන්වූ යෙසුස්වහන්සේගේ සිත ඊට භාත්පසිත්ම වෙනස්ය. උන්වහන්සේගේ මළුවන්නගෙන් නැවත නැගීටීමේ මහිමයේ වැදගත් පැතිකඩකි උන්වහන්සේගේ මේ සුපිරිසිදු සිත, උන්වහන්සේගේ සුපිරිසිදු වර්තය, උන්වහන්සේගේ සුපිරිසිදු සිතේ ප්‍රතිරූපණයකි. උන්වහන්සේට පාපය සමග කිසිදු නැදෑකමක් නොමැති බව ශුද්ධ බයිබලය අපට උගන්වයි.

“අප උන්වහන්සේ තුළ දෙවියන්වහන්සේගේ ධර්මශිෂ්ටකම වන පිණිස පාපයක් නොදත්තැවු උන්වහන්සේ අප වෙනුවට පාපය වෙන්ට දෙවියන්වහන්සේ සැලැස්වූ සේක” (2 කොරින්ති 5:21).

“උන්වහන්සේ කිසි පාපයක් නොකළ සේක”
(1 පේතෘස් 2:22).

“මට පාපය ඇතැයි නුඹලාගෙන් කවරෙක් ඔප්පු කෙරේද?”
(ලෙහන් 4:48).

මෙම පැණයට පිළිතුරු දීමට කිසිවෙකු ඉදිරිපත් වූයේ නැත. එනම් උන්වහන්සේ තුළ කිසි පාපයක් තිබුනේ නැත.

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පිළිබඳව ශුද්ධ බයිබලය තුළින් එළිදරව් වන ප්‍රමුඛ ලක්ෂණය නම් උන්වහන්සේගේ පාර්ශුද්ධ භාවයයි. මෙලෙව ජීවත්වූ සෙසු සියලු මිනිසුන්ට වඩා උන්වහන්සේ සුවිශේෂී වන්නේ මොන හේතුව නිසාද? මෙලෙව බිහිවූ සෑම මිනිසෙකුම පවිකාර ස්වභාවයක් උරුමකරගෙන ඉපදෙති. එහෙත් යේසුස්වහන්සේට එම පාපකාරී ස්වභාවය උරුම නොවූයේ කෙසේද? ඒ උන්වහන්සේට භූමික පියෙකු නොසිටි නිසාය. උන්වහන්සේට මර්ධ නැමති ස්ත්‍රියගේ කුසේ පිළිසිඳගනු ලැබුවේ ඇය කන්‍යා අවස්ථාවේ සිටිය දී බව ශුද්ධ බයිබලය ප්‍රකාශ කරයි. **“බලව කන්‍යාව ගර්භනීව පුත්‍රයෙකු වදා එම්මනුවෙල් යන නම ඔහුට තබන්නීය”** යනුවෙන් යෙසායා 7:14 හි සඳහන් අනාගතවකෘ සම්පූර්ණ විය. යේසුස්වහන්සේගේ උපත ගැන කන්‍යාවක් වූ මර්ධට ගැබ්ගෙල් දේවදූතයා විසින් ප්‍රකාශ කලේ එයමය. **“ශුද්ධත්මයාන්වහන්සේ නුඹ කෙරෙහි ඇමියෙන සේක. මහේත්තමයාන්ගේ අනුභාවය**

හුඹ වකගන්තේය, ඒ නිසා උපදින්නට සිටින තැනැත්තේ ශුද්ධය, දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝගේ කියනු ලබන සේක" (ලුක් 1:35).

අපගේ පාපය වෙනුවෙන් වන්දි මිලය ගෙවීම පිණිස සුදුස්සෙකු වීම සඳහා ඉහත කී සුපිරිසිදු භාවය අති වැදගත්ය. පවිකාර ස්වභාවය ඇති කිසිවෙකුට තවත් කෙනෙකුගේ පාප වෙනුවෙන් වන්දි මිලයක් ගෙවීමට නොහැකිය. පරණ ගිවිසුම් අපොයටතේ පාප පුජාවක් පිණිස ඔප්පු කල බැටළුවා කැලැල්ලක් නැති බැටළුවෙකු විය යුතු යයි නියම කර තිබුනේ පරිශුද්ධ නිර්මල භාවය සංකේතවත් වන පිණිසය. “මෙන්ම ලෝකයේ පාපය දුරු කරන දෙවියන්වහන්සේගේ බැටළු පැටවායෝ” යයි යොහන් බෞතිස්ත යේසුස්වහන්සේ ගැන කැගක පැවසුයේ උන්වහන්සේ කැලැල්ලක් හෝ පළුදුකක් හෝ නැති පාප පුජාවේ බැටළු පැටවාට සමාන කරමිනි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුළ තිබුනාවූ මෙන් සුපිරිසිදු සිතක් අපද ඇතුළු සිටීමට අභියෝගයක් අප ඉදිරිපිට තිබේ. පාපකාරී සිතුවිලි වලින් අපවිත්‍ර වීමට සිතට ඉඩ නොදී එය ආරක්‍ෂා කර ගැනීම අපට පැවරී ඇති වගකීමයි. **“සියල්ලට වඩා හුමේ සිත ආරක්‍ෂා කර ගන්න. මක්නිසාද එයින් ජීවිතය නික්මෙන්නේය” (තිතෝපදේශ 4:23).** පාප වල ආරම්භය සිත බව ස්වමිවූ යේසුස්වහන්සේ පැවසූ සේක. මේ නිසා ඉහත කී ආකාරයට සිත ආරක්‍ෂා කර ගැනීම ඇදහිලිවන්ත යෙකුගේ වගකීමයි. කිසි පාපයක් නොදත්, කිසි පාපයක් නොකල, කිසි පාපයක් නොතිබුණු යේසුස්වහන්සේ, තම අනුගාමිකයන් වන අපගෙන් බලපොරොත්තු වන්නේ එවන් ජීවිතයකි.

6 වන පරිච්ඡේදය

යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ වචනය සහ කටහඬ

“උන්වහන්සේගේ ශබ්දය බෙහෙවින් ජල කේතවක ශබ්දය මෙන්ය”
(එළිදරව් 1:15)

“උන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් දෙමුහත් තියුණු කඩුවක් නික්මුනේය”
(එළිදරව් 1:16)

ස්වාමිවු යෙසුස්ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත නැගිටීමේ මහිමයේ දර්ශනය තුළ මිළුතට අපගේ අවධානය යොමුවන්නේ තවත් සුවිශේෂී කරුණක් වෙනයි. දෙමුහත් තියුණු කඩුව සැමවිටම දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය පිළිබිඹු කරයි. **“දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය ජීවමානය බලවත්ය කොයිම දෙමුහත් කඩුවකට වඩා තියුණුය, ප්‍රාණය සහ අත්මයද සන්ධි හා ඇටමිදුළු වෙන් කරන තරමට කා වදින්නේය. සිතේ සිතුවිලිද අදහස්ද විමසන්නේය”** (හෙබ්‍රේව් 4:12). දෙවියන්වහන්සේගේ අභිප්‍රාය අපගේ ජීවිත තුළ ඉටුකරලනු පිණිස අපගේ ජීවිත තුළ ක්‍රියා කරන ප්‍රධාන සාධකය දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයයි. පසුතැවිලිවීම සඳහා සිතට කපා කිරීම, ප්‍රඥාව සඳහා සිත අලෝකමත් කිරීම සහ සද්කාල ජීවනය උදෙසා අප අත්මයට ජීවය ගෙන ඒම යන දෑ ඉටුකරනු ලබන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය මගින්ය. එමෙන්ම **“මනුෂ්‍යයා දෙවියන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මෙන සියලු වචන වලින් ජීවත් වෙනවා මිස රොට් පමණකින් ජීවත් නොවේ”** යයි මතෙව් 4:4 හි සඳහන් වේ. එනම් දෙවියන්වහන්සේගේ ක්‍රියා කිරීමෙන් අප තුළට පැමිණි ස්වර්ගික ජීවනය ඉදිරියට පවත්වාගෙන යෑම සඳහා දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය ක්‍රියා කරයි. කෙටිත්ම කියතොත්

දෙවියන්වහන්සේ වෙතින් මිනිසාට ලැබෙන සියලු ආත්මික සහ ස්වර්ගික ආශීර්වාද ඔහු වෙතට ලඟ වන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය කරණකොටගෙන යයි කීම අතිශෝක්තියක් නොවේ.

දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ

“මෝසෙස් උන්වහන්සේ සමඟ කථාකරන පිණිස සම්මුඛවීමේ කුඩාරමට ඇතුල් වන කල සතියි පෙට්ටිය පිට තිබෙන කරුණාසනය උඩ සිට කෙරුඹ්වරුන් දෙදෙනාට අතරින් තමාට කථා කරන හඬ ඔහුට ඇසුරේය” (ගණන් කථාව 7:89).

පරණ ගිවිසුම් කාලයේදී දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ අසා ගැනීමට මෝසෙස් සමත් විය. ඒ ඉහත බයිබල් පදයේ සඳහන් ආකාරයටයි. එහෙත් වර්ථමානයේදී ඇදහිලිවන්තයන් වන අපට දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ ඇසෙන්නේ කතට නොව සිතටයි. ඒ සඳහා අපට උපකාර වන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ ලියන ලද වචනයයි. එනම් ශුද්ධ වූ බයිබලයයි. අප ශුද්ධ බයිබලය කියවන විට දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ අපගේ හදවත තුලට ඇසෙයි. මෙය ආත්මික සහ අභිරහස්මය අත්දැකීමකි. හෙබ්‍රෙව් 4:12 හි සඳහන් පරිදි එය අපගේ ආත්මය සහ ප්‍රාණය වෙන් කරන තරමට කාටදින දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයයි. වර්ථමාන ඇදහිලිවන්තයන් තුල ආත්මික සහ ප්‍රාණික දේ අතර ඇති වෙනස පිළිබඳව පැහැදිලි අවබෝධයක් නොමැති බව ඔහුගේ ක්‍රියා කලපයෙන් පෙනී යයි. අපගේ ආත්මය කරණකොටගෙන දෙවියන්වහන්සේට නමස්කාර කලයුතු නමුත් ප්‍රාණික අත්දැකීම් ඔස්සේ යමින් ශුද්ධ නමස්කාරය විශුද්‍රිල් විකාරයක් බවට භරවා ගැනීමට තරම් ඇදහිලිවතුන් නොමග ගොසින්ය. මෙයට හේතුව දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට අප හදවත තුල ක්‍රියා නොකිරීමයි. දෙවියන්වහන්සේගේ ලියා

ඇති වචනය කියවීමෙන් දිනපතා උන්වහන්සේගේ කටහඬ අසනවා වෙනුවට මිනිසුන් පවසන “අනාගතවාක්‍ය” අසන්නට ඇදහිලිවතුන් දැඩි රුචියක් දක්වති. මෙය අභාග්‍යසම්පන්න තත්වයකි. අපගේ ආත්මය තුළ දෙවියන්වහන්සේට නමස්කාර කිරීමේ හැකියාව ගැබ්වී තිබේ. එහෙත් අපගේ ප්‍රාණය තුළ ඇත්තේ හැඟීම්, බුද්ධිය සහ තම අභිමතාර්ථයයි. හැඟීම් නමස්කාරයට උපකාරයක් සහ සැරසිල්ලක් මිස නමස්කාරයේ වාහනය හැඟීම් නොවේ.

නමස්කාරය සඳහා ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් ගත යුත්තේ අපගේ ආත්මයයි. දෙවියන්වහන්සේට නමස්කාර කරන්නන් සැබෑ කමින් සහ ආත්මයෙන් නමස්කාර කළ යුතු බව යොහන් 4:23 ලියා තිබේ. වර්ථමාන කිතුණු ඇදහිලිවතුන්ට මෙය අතීතයින් වැදගත්ව තිබෙන්නේ මේ නිසාය.

යේසුස්වහන්සේගේ මළවුන්ගෙන් නැවත නැගීටිමේ මහිමය පිළිබිඹු කරන එක් ලක්ෂණයක් ලෙස දෙමුහුන් තියුණු කඩුවක් උන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්ම ඒමේ දර්ශනය අති වැදගත් එකකි. දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ අපගේ හදවත තුළ අසා ගත්තේ නැතිනම් අපි අසාර්ථක ඇදහිලිවත්තයන් බවට පත් වන්නෙමු. ආත්මික ඇදහිලිවත්තයන් වීමට නම් උන්වහන්සේගේ කටහඬ අනිවාර්යයෙන්ම අපගේ ආත්මය තුළ අසාගත යුතුය. ඒ සඳහා දිනපතා බයිබලය කියවිය යුතුය. **“දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ බලවත් බවත් මහිමයෙන් පූර්ණ බවත්”** ගීතාවලිය 29:4 ලියැවී තිබේ. කිහිප් ගස් බිඳගෙළන, ලෙඩනොත් සහ සිරියෙන් සොලවන, ගිනිදෑල් බෙදන, වනාන්තර දෙදරවන දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬ අපගේ හදවතද බිඳෙන්නට සලස්වන දෙවියන්වහන්සේගේ ආත්මයාණන්වහන්සේගේ ක්‍රියාව අප තුළ ඉටු කරවන සේක. දෙවියන්වහන්සේගේ කටහඬේ බලය පිළිබඳව දැනගැනීමට ගීතාවලිය

29 කියවන්න. “කන් ඇත්තේ අඬවායි” යෙසුස්වහන්සේ බෙහෝ වර පැවසූ සේක. අපට කන් නිවෙන නුමුත් දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තුලින් උන්වහන්සේගේ කටහඬ ඇසීමට ලැබුවත් නම් ඒ මොන තරම් අභාග්‍යයසම්පන්නද? **“ගෝලයන් මෙන් ඇසීමට උන්වහන්සේ උදයක් පස පුඩුදුවන සේක, මගේ කන පුඩුදුවන සේක” (යෙසායා 50:4).**

කරුණු මෙසේ හෙයින් දිනපතා ක්‍රමානුකූල ලෙස බයිබලය කියවීම හැම ඇදහිලිවන්තයෙකුටම අත්‍යවශ්‍ය ක්‍රියාවකි. මන්ද බයිබලය කියවීමෙන් තොරව ස්වාමීන්වහන්සේගේ කටහඬ ඇසීමට නොහැකිවන හෙයිනි. මේ නිසා ඔබත් දිනපතා දණින් හිඳ බයිබලය කියවන්න. බයිබලය පරිච්ඡේද 1189 කින් සමන්විත වේ. එම නිසා දිනකට පරිච්ඡේද 3ක් කියවීමෙන් වසරකින් පමණ බයිබලය එක් වතාවක් කියවා නිමකල හැකිය. දිනකට 3 වරක් පමණ ශරීරයට ආහාර ලබා ගන්නා වූ අප ආත්මයටත් අවශ්‍ය කරන ආත්මික ආහාරය ලබා දිය යුතු නොවන්නේද? **“මනුෂ්‍යයා දෙවියන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මෙන සියළු වචනවලින් ජීවත් වෙනවා මිස රෝටි පමණකින් ජීවත් නොවේ”** යැයි ස්වාමීන්වූ යෙසුස්වහන්සේ පැවසූ වදන් වලින් අදහස් වූයේ අපගේ ආත්මයට ලබා දිය යුතු ජීවනගේ ආහාරය පිළිබඳවයි. සද්‍යකාලික ආත්මය මනාව සමෘද්ධිමත් වීම, ශක්තිමත්වීම තාවකාලික ශරීරයෙහි නිරෝගි බවට වඩා වැදගත්ය. එබැවින් දිනපතා දේවවචනය කියවීම මගින් යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ කටහඬ ඔබගේ හදවත තුල අසා ගැනීමට ඔබත් අදම තීරණය කරගන්න.

7 වන පරිච්ඡේදය

ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දීප්තිය සහ අලංකාරය

**“උන්වහන්සේගේ මුහුණ තදින් බබලන සුර්යයා මෙන්ය”
(එළිදරව් 1:16).**

මිනිසිට සිටින අප දන්නාවූ ප්‍රබලතම ආලෝකය සුර්යය. එහි දීප්තිය දස අත විහිදෙයි. යේසුස්වහන්සේගේ මුහුණේ දීප්තියත් එකකාරව නිබෙණු යෙහන් තුමා දිවිය. එහි අන්ධකාරයක් තිබුණේ නැත. ඇත්තේ සුර්යා ආලෝකය පමණි. උන්වහන්සේගේ මුහුණ තදින් බබලන සුර්යා මෙන් දීප්තිමත්ව තිබීමෙන් අදහස් වනුයේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දීප්තිමත් අලංකාර වර්තයයි.

එම වර්තය අධ්‍යයනය කර අනුගමනය කිරීම සැම කිතුණු ඇදහිලිවන්තයෙකු විසින්ම කළ යුතු දෙයකි. **“මම ලෝකයේ ආලෝකය වෙමි”** යි පැවසූ තැනැත්වහන්සේම (යෙහන්8:12) **“නුඹලා ලෝකයේ ආලෝකය” යයි පැවසූ සේක (මතෙව් 5:14).** අද අප විසින් ලෝකය වෙතට පරාවර්ථනය කළ යුත්තේ යේසුස්වහන්සේගෙන් අප ලබාගන්නාවූ ආලෝකයයි. වන්දනාව තමා තුළම ආලෝකයක් නැතත් සුර්යයාගෙන් ලැබෙන ආලෝකය පරාවර්ථනය කරනු ලබන බැවින් රාත්‍රී භාගයේ ලොවට එළිය දීමට වන්දනාව හැකියාව ලැබෙයි. ඇදහිලිවන්තයාද එසේ විය යුතුය. ස්වාමිවු යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ වර්ත ගුණාංගය කොපමණ හොඳින් අපි හඳුනාගත්තෙමුද? කිතුණුවන් තම වර්තය සහ ජීවිත

රටාව මගින් යෙසුස්වහන්සේට වඩා බෙහෙවින් දුරට වෙනස් වීම අද පවතින විශාල ගැටළුවයි. “ඔබ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අදහන්නේ නම් ඔබගේ ජීවිතය තුළ යෙසුස්වහන්සේගේ ගතිගුණ හැත්තේ ඇයි” දැයි ලෝකය අපගෙන් ප්‍රශ්න කරයි. කිතුණු ඇදහිලිවන්තයෙකුට අප සමාජය තුළ තිබුණු ගෞරවය සහ සාකෂිය හීන වී ගොසින්ය. මෙයට වගකිව යුත්තේ අපමය. ඇදහිලිවන්තයෙකු ලෙස ස්වමිවූ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතයේ අලෝකය ලෝකයට පරාවර්ථනය කිරීමට අපි ඇප කැප විය යුතුවෙමු. මා ඉහත කී මේ කරුණු පැහැදිලි කර ගැනීමෙහි ලා රෝම 15:1-7 හි ඇති ශු.ලියවිලි කොටස ප්‍රයෝජනවත් වේ. එම කොටසෙහි 3 වතාවක් ස්වමිවූ යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආදර්ශය අපගේ අනුගමනය පිණිස ඉදිරිපත් කර තිබේ.

- 1 “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේද තමන් සතුටුකර නොගත්තේය” (රෝම 15:3).
- 2 “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ආදර්ශය ලෙස නුඹල එකිනෙකා සමග එක්සිත්ව සිටින්න” (රෝම 15:6).
- 3 “ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ නුඹල පිළිගත් ලෙසම නුඹල එකිනෙකා පිළිගනිල්ල” (රෝම 15:3).

මෙම ආදර්ශ පාඨ 3 මඳක් විමසා බැලීම මගින් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතයේ දීප්තිමත් භාවය මනාව ප්‍රකාශ වේ. අප තුළින් විහිද ය යුත්තේද එවැනිම චරිතයකි.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන්ම සතුව කර නොගැනීම (යෂම 15:3)

ස්වමිවූ යේසුස්වහන්සේ මෙලොවෙහි ජීවත්වූ කාලය පිළිබඳව ශුභාරංචි පොත් සතරෙහි සහ ශුචුම්පත්‍ර වල මනා විස්තරයක් කර තිබේ.

2. කොරින්ති 5:22 - **“පාපයක් නොදත්තැවූ උන්වහන්සේ අප වෙනුවට පාපය වෙත්තට දෙවියන්වහන්සේ ගැඹුස්වූ සේක”**. පාපයක් නොදත්තැවූ තැනැත්වහන්සේ පාපය බවට පත්වීම සුළුපටු කරුණක් යැයි ඔබ සිතන්නේද? ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන්ම සතුව කර ගනිමින් සිටි සේක් නම් එවැනි දෙයකට කිසි දිනෙක ඉඩ නොදෙනු ඇත. අප කිසිවෙකු අසුචි පිරි ජරා වලකට එක මොහොතකට හෝ බසින්නට කැමති වන්නේ නැත. යේසුස්වහන්සේගේ පාර්ශ්වද්ධත්වය සමග සසඳන විට මේ ලෝකය පාපයෙන් පිරි පිළිකුල් වලක් හා සමානය. එහෙත් උන්වහන්සේ මේ ලෝකයට පැමිණීමට කැමති වූ සේක. එසේ පැමිණී විට උන්වහන්සේ භෞත වටකර සිටියේ පවිත්‍රත්වය. ඔවුන් සැමගේ පාපකාරී සිත උන්වහන්සේ ඉදිරිපිට ප්‍රදර්ශනය වෙමින් තිබුණි. එහි සිටි එකම ශුද්ධ තැනැත්වහන්සේ යේසුස්වහන්සේ පමණකි. එතකින් නොනැවතුණු උන්වහන්සේ තමන් අවට සිටි ඒ සියලු පවිත්‍රත්වයන්ගේද එදු මෙදු තුර ලෝකයේ ජීවත් වූ සියළු මිනිසුන්ගේද පාප කන්දුව තම සිරුරමත දරාගන්නට කැමතිවූ සේක. කුරුසියේ ඇණ ගසා සිටි විට දෙවිපියාණන්වහන්සේට උන්වහන්සේ පෙනුනේ එකම පාප ගුලියක් ලෙස විය හැකිය. **“කිසි පාපයක් නොදත්තැවූ තැනැත්වහන්සේ පාපය වෙත්ට”** කැමති වූ සේක. අනුන්ගේ පාපවල වන්දිය තමන් පිට ගැනීම යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ කල අනර්ඝතම කර්තව්‍යයි. උන්වහන්සේ තමන්ම සතුවකර ගත්තේ නම් අපේ පව්වලට වන්දි ගෙවීමේ වැඩය පසෙක

දමා යළි ස්වර්ගයට හැරී යාමට උත්වහන්සේට හොඳම ඉඩකඩ තිබිණි. එහෙත් එසේ නොකොට පව්කරුවන් වෙනුවෙන් තම ජීවිතය වගුවන්නට උත්වහන්සේ කැමති වූ සේක. අපගේ අකල්පයන් ක්‍රියා කිරීමත් මේ අදර්ශයට වඩා කොපමණ වෙනස්ද? අප නම් සැමවිටම කරන්නේ අපවම සතුටු කර ගැනීමයි. තවද අපම සුදනුන් කර ගැනීමට උත්සහ කිරීම අපගේ පොදු ලක්ෂණයකි. අනුන්ගේ වැරදි වෙනුවෙන් දුක් විඳීමට අපි නම් කොහොමටත් කැමති නොවෙමු. මේ තත්වය නිසා යෙසුස්වහන්සේගේ චරිතාලංකාරය අප තුළින් ප්‍රදර්ශනය නොවී තිබේ.

මතෙව් 12:24 - **“නමුත් එරිසිවරු ඒ අසා මොහු යකෂාධිපතිවූ බෙල්සෙබූබ් කරණකොටගෙන මිස වෙත ගැටියකින් යක්ෂයන් දුරු නොකරන්නේ යයි කීසේක”**. එවන් කුර්ථු වචන ඇසීම යෙසුස්වහන්සේගේ සිත කොපමණ මහත් සන්තාපයකට පත්කරන්නට ඇද්ද? එහෙත් උත්වහන්සේ තම සේවය අත් හැරියේ නැත. දිගටම කලේ එවන් කුර්ථු මිනිසුන් හට යහපත කිරීමය. “නුඹට යක්ෂයකු වැහිල” යයි යමෙක් ඔබට කිවහොත් ඔබ විසින් මොන විදියේ ප්‍රතිචාරයක් ඒ අයට දෙනු ඇද්ද? අප විසින් අපවම සතුටු කර ගැනීමේ කැමැත්ත නිසා අපට දෙස් පවරන අය සමඟ ඇසුරු කිරීමටත් අප අදි මදි කරන්නෙමු. මෙය අප චරිතයේ පෙනෙන විශාල අඩුපාඩුවකි. යෙසුස්වහන්සේගේ චරිත දීප්තිය අපගෙන් පරාවර්ථනය නොවන්නේ මේ නිසායි.

මාර්ක් 3:21 - **“උත්වහන්සේගේ නැගේ ඒ අසා උත්වහන්සේට ඔල්මාදයයි කියා උත්වහන්සේ අල්ලන්ට ගියේය”**. එවැනි පහත් විවරණයක් ගැන උත්වහන්සේ උරණ වූයේ නැත. පසුකලෙක උත්වහන්සේගේ සහෝදරයෝ යෙසුස්වහන්සේ අදහා ගැලවීම ලබා බලවත් දේව දූෂයින් බවට පත්වූහ. “නුඹට ඔල්මාද” හෝ “නුඹට

පිස්සු” යයි යමෙක් ඔබට සරදම් කරන්නේ නම් ඔබගේ ප්‍රතිචාරය කුමක් වෙයිද? එවැනි අයට දිගින් දිගටම යහපත කිරීමට ඔබ සූදනම්ද? එසේ නොමැතිව එවැනි අය “අතේ දුරින්” පමණක් තබා ගන්නට ඔබ කැමති වන්නේද? එසේ නම් ඔබ ඔබවම සතුටු කර ගන්නෙකි.

මතෙව් 11:19 - **“මනුෂ්‍යය පුත්‍රය කමින් බෙමින් අවේශ. බලව, කැදර මනුෂ්‍යයෙක්ය, මුද්‍රිත පානය බොන්නෙක්ය, සුංගම් අයකරන්නන්ගෙන් පවිකාරයන්ගෙන් මිත්‍රයෙක් යැයි ඔව්හු කියති”.** “කැදරයා” “බේබද්ද” වැනි දුෂ්ඨ චෝදනා යෙසුස්වහන්සේට එල්ල කැරණි. අපට එවන් චෝදනා එල්ල වූයේ නම් එවැනි දෑ කී මිනිසුන්ගේ මුහුණ බලන්නටවත් අප කැමති වන්නේ නැත. එහෙත් ස්වාමීවූ යෙසුස්වහන්සේ කල් කුමක්ද? දිගින් දිගටම ඔවුන් අතරේ සේවය කිරීමයි. අවසානයේදී උන්වහන්සේ අල්ලා කුරුසියේ ඇණ ගසා මරා දමන තුරුම උන්වහන්සේ යහපත කිරීම අත හැරියේ නැත. යෙසුස්වහන්සේගේ චරිතයේ දීප්තිමත් බව එයාකාරයි.

යොහන් 7:53,8:1 - **“එවිට සියල්ලෝ තම තමන්ගේ ගෙවලට ගියෝය. යෙසුස්වහන්සේ ඔලීව කන්දට ගිය සේක”.** මෙය කොතරම් කණගාටුදායක දර්ශනයක්ද? උදේ සිට සවස් වනතුරු දේවමාළිගාවේ සිට වචනය ඉගැන්වූ යෙසුස්වහන්සේට රාත්‍රිය ගත කිරීමට තැනක් තිබුනේ නැත. වචනය ලබාගත් අය සවස් වන විට සතුටින් තම තමන්ගේ ගෙවලට හැරී ගියෝය. යෙසුස්වහන්සේට තිබුණේ ඔලීව කන්දයි. ගෙදරකට ආරාධනා කරනු ලැබූ අවස්ථා කිහිපයක හැර බොහෝ දිනවල උන්වහන්සේ ඔලීව කන්දේ ගහක් යට රාත්‍රිය ගත කරන්නට ඇත. අපි, ලබා ගන්නවා මිස දෙන්නට නොකැමති මිනිසුන් වී සිටීමු. යෙසුස්වහන්සේ ගෙදරට කැඳවාගෙන ගියොත් “කරදරයක්” යැයි ඇතමෙකු කල්පනා කරන්නට

ඇත. වර්ථමාන කාලයේ ඇතැම් දේශකයෝ දේශනාවලින් අනතුරුව වාග්‍ය සම්කරණය කළ කාමරයක් රාත්‍රිය ගත කිරීමට සෙයති. හරිඟැටි සැලකුවේ නැති නම් යලි එවැනි තැනකට ගොස් වචනය දේශනා කිරීමට ඔව්හු අකමැති වෙති. එහෙත් යේසුස්වහන්සේ කලේ කුමක්ද? **“උන්වහන්සේ අළුයම දේවමාළිගාවට නැවත අයෙක. මුළු සෙනඟ උන්වහන්සේ වෙතට පැමිණියේය. උන්වහන්සේ වැඩහිඳු ඔවුන්ට ඉගැන්වූයේය”** යයි යොහන් 8:2 හි ලියැවී ඇත. ඉහත බයිබල් පදය “උන්වහන්සේ වැඩහිඳු ඔවුන්ට හොඳටම දෙස් තැබූයේය” යයි ලියැවුනා නම් සාධාරණයි. එහෙත් යේසුස්වහන්සේ තමන්ම සතුවකර නොගත් හෙයින් තමන්ට කළ නොසැලකිල්ල නොසලකා හැර දිගින් දිගටම වචනය ඉගැන්වීමෙහි යෙදී සිටියේය. **“අළුයම නුවරට නැවත යන අතර උන්වහන්සේට බඩගිනි විය”** යයි මතෙව් 21:18 ලියැවී තිබේ. අළුයම බඩගිනි වීමේ හේතුව රාත්‍රියේ නිරාහාරව සිටීම විය හැක. එය සුළුපටු බඩගින්නක් නොවේ. කිසිවෙකු උන්වහන්සේට කෑම නොදුන් නිසා පාර අද්දර තිබූ අත්තික්කා ගහකින් ගෙඩියක් කඩාගෙන කන්නට උන්වහන්සේ සෙවිය. මෙලෙව බිහිවූ ශේෂ්ඨතම දේශකයාණන්ට ලෝකයා සත්කාර කලේ එයාකාරයටය. අත්තික්කා කෑම ගෙඩි නොතිබූ බැවින් කුසගින්නේම දේවමාළිගාවට ඇතුළුවූ උන්වහන්සේ රැස්වූ සෙනඟට ඉගැන්වූයේය. වර්ථමාන දේශකයන් වන අපි වේලාවට කෑම ටික නොලැබුනොත් ඉතා උරණ වන්නෙමු. සීනි අඩුවෙන්, ලුණු අඩුවෙන් එළවලු තෙල් යෙදූ සැකසූ ගුණවත්, රසවත් අභාර වේලක් සෙයමින් අද අපි අපවම සතුවකර ගන්නෙමු. එහෙත් අපගේ පරම අඳර්ශය වන යේසුස්වහන්සේ එයාකාර නොවේ.

**ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන්මගේ ආදර්ශය ලෙස එකිනෙකා සමඟ
එක්සිත්ව සිටීම (රෝම 15:6)**

ස්වමිවූ ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන්මගේ නම ගෝලයන් සමඟ එක්සිත්ව
ක්‍රියා කළ අයුරු භාරව පොත්වල දක්නට ලැබේ. උන්වහන්සේ
සියළු ප්‍රඥාවෙන් පුර්ණ දෙවියන්වහන්සේ නමුදු තමන් තෝරාගත්
නූගත් ගෝලයන් සමඟ එක්සිත්ව වැඩ කිරීමට කැමති වූ සේක.

මතෙව් 16:5-7 - “ගෝලයක් එකෙකුට පැමිණියේය. රෝමී
ගෙනයන්නට ඔවුන්ට මතක තැබී වූයේය. ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන්ම
ඔවුන්ට කපාකොට එරිසිවරුන්ගේද සද්දසිවරුන්ගේද මුහුත් වලින්
ප්‍රවේශම් වෙන්ට බලගනිල්ල යයි ඔවුන්ට කීසේක. ඔව්හු අපි
රෝමී නොගෙනාවෙමු යයි තම තමන් අතරේ කපා කරගත්තේය”.
එරිසිවරුන් සහ සද්දසිවරුන්ගේ මුහුත් යනු කුමක්දැයි තේරුම්
ගැනීමටවත් ගෝලයන්ට ප්‍රඥාව නොතිබුණි. ඔවුන්ගේ කල්පනාව
තිබුණේ රෝමී පිළිබඳවයි. ආත්මික දේ පිළිබඳව එපමණ අන්ධ භාවයක්
තිබියදී ඔවුන් සමඟ එක්සිත්ව සේවය කරමින් ශ්‍රේෂ්ඨත්වයෙන්ම
අපට එක්සිත් කමේ ආදර්ශය සපයා දී තිබේ.

යෛතන් 11:11-12 - “උන්වහන්සේ මෙසේ කියා පසුව
‘අපගේ මිත්‍රවූ ලාසරුස් සැතපී ඉන්නේය. ඔහු ප්‍රබුද්‍රවන පිණිස
යම්’ යි ඔවුන්ට කීසේක. එබැවින් ගෝලයක් උන්වහන්සේට
කපාකොට ‘ස්වමිනී ඔහු සැතපී සිටී නම් ඔහුට සුවවේ’ යයි
කීවේය”. ඉතා සුළු දෙයක් තේරුම් ගැනීමටවත් ප්‍රඥාවක් ගෝලයන්ට
තිබුණේ නැත. ලාසරුස් නිදා ඉන්නවා නම් ඔහු කැමති වේලාවක
නැගිටපුදෙන්, ඔහුට නින්දෙන් අවදිකරන්න ඔබවහන්සේ යායුතු
නැඟ යන්න ඔවුන්ගේ මතය විය. පුද්ගලයන් නින්දෙන් අවදි

කරන්නට යේසුස්වහන්සේ තොයන බවත් ඊට වඩා බරපතල දෙයක් සිදුවී ඇති බවත් වටහාගැනීමට තරම් ප්‍රඥාවක් ගෝලයන්ට නොතිබුනා සේය. එතරම් අප්‍රාන අය සමඟ එක්සිත් වෙන්ට අපි නම් කැමති නොවන්නෙමුව.

ලුක් 22:36-38 - **“උන්වහන්සේ ඔවුන්ට කියන සේක් ‘දැන් පසුමිඟිය ඇත්තෙක් ඒක ගනිත්වා. එසේම මල්ලකුත් ගනිවා, කඩුවක් තැත්තා තමාගේ සළුව විකුණා කඩුවක් මිලයට ගනිත්වා. ඔව්හු ස්වාමිනි බැලුව මැනව කඩු දෙකක් මෙයි තිබේ’ යයි කීවේය”.** මෙතනදී සිදුවූ දේ ඇත්තෙන්ම කණගාටුදයකයි. අවුරුදු 3 1/2 ක් ආත්මික දේ ලොව හොඳම ගුරුවරයාගෙන් ඉගෙනගැනීමෙන් පසුවත් ගෝලයන් යේසුස්වහන්සේගේ කථා විලසය තේරුම් ගෙන තිබුණේ නැත. ‘කඩුවක් මිලයට ගනිවා’ යන වචනය ඇසූ පමණින් කඩු දෙකක්ම සොයා ගන්නට ගෝලයන් උනන්දුවූ බව පෙනේ. එහෙත් යේසුස්වහන්සේ කථා කලේ කඩු ගැන නොවන බවත් ඉදිරියේදී ඔවුන්ට මුහුණ දීමට තිබුණු ගැටළුකාරී වාතාවරණය පිළිබඳව බවත් ඔවුන්ට තේරුම් ගියේ නැත. ඒ ආත්මික අත්බහවය සහ ළද බොළඳ භාවය නිසායි. එහෙත් යේසුස්වහන්සේ ඔවුන්ව සුළු නොකොට ඔවුන් සමඟ එක්සිත්ව ක්‍රියා කල සේක. “අයියෝ, මේවිවරකල් මම උගන්නපු දේවල් වතුරේ. මේ මෝඩයන්ට නම් කවදාවත්ම උගන්වන්ට බැහැ” යයි උන්වහන්සේ පැවසුවේ නැත.

ලුක් 22:24 - **“ඔවුන්ගෙන් ඉතා උතුම් කොට ගණන්ගනු ලබන්නේ කවරෙක් දැයි ඔවුන් අතරේ විවාදයක් හටගත්තේය”.** මෙවැනි විවාදයක් සිදුවීමට හේතුව පැහැදිලියි. යේසුස්වහන්සේ මරණයට පත්වන බව ප්‍රකාශ කිරීමෙන් අනතුරුව තමන් අතරේ ඊළඟ නායකයා සොයාගැනීමට ඔව්හු කලබල වූහ. යේසුස්වහන්සේගේ මරණය පිළිබඳව දක්වීම වෙනුවට ඊළඟට නායකයා විය හැක්කේ තමා හටදැයි

දැන ගැනීමට ගෝලයේ උත්සුක වුහ. යේසුස්වහන්සේගේ මරණයට පෙරාතුවම මොවුන් මෙසේ ක්‍රියාකිරීමෙන් උන්වහන්සේගේ සිතට කොතරම් කණගාටුවක් දැනෙන්නට ඇද්ද? එහෙත් එවැනි ගුණමකු ලක්ෂණ පෙන්නුම් කල ගෝලයන් හට යේසුස්වහන්සේ තම මිතුරන් යැයි ආමන්ත්‍රණය කලසේක. ඔහුන්ව හෙළා නොදැක, උපරිම විෂාකයක් ඔවුන්ට පෙරොත්තු වු සේක. **“මගේ පරීක්ෂාවලදී ම සමග සිටි අය නම් හුඹලය. එවැනි මගේ පියාණන්වහන්සේ මට රාජ්‍යයක් නියම කලක්මෙන්ම මගේ රාජ්‍යයේදී මගේ මේසයේ කන්ටද බෙන්ටද හුඹලට රාජ්‍යයක් නියම කරමි” (ලුක් 22:28,29).** යමෙකුගේ දහස-කුත් එකක් වැරදි නිව්සදී ඒ වැරදි ගැන කතා නොකර ඒ පුද්ගලයා තුල ඇති එක හොඳක් ගැන කතා කිරීමට අපටත් හැකිනම් එය කොතරම් හොඳද? යේසුස්වහන්සේගේ ආදර්ශය එයකාරයි.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අප පිළිගත් ලෙසම අපත් එකිනෙකා පිළිගැනීම (රෝම 15:7)

යේසුස්වහන්සේ අප පිළිගත්තේ අප පරිශුද්ධව සර්ව සම්පූර්ණව සිටිය විටදී නොවේ. අප පවිකාරයන්ව දෙවියන් වහන්සේගේ සතුරන්ව සිටියදීය. දැන් අපගෙන් බලපොරොත්තු වන්නේද එලෙස එකිනෙකාට පිළිගැනීමයි. අපගේම සහෝදර සහෝදරියන් වන ඇදහිලිවන්තයන් සතුරන් ලෙස සලකන්නට අප පෙළඹුනේ කෙසේද? මේ අපගේ ආත්මික පරිහානියේ ලක්ෂණයකි. තමා පවාදෙන්නට සිටි යුදස් ඉස්කාරියෝට එරෙහිවත් යේසුස්වහන්සේ සෙසු ගෝලයන් හා එකතුවී කුමන්ත්‍රණය කලේ නැත. එහෙත් ඒ ආදර්ශය නොසලකා අපි අපට සුළු හෝ වැරැද්දක් කරන අයට එරෙහිව අනිකුත් ඇදහිලිවන්තයන් සමග කුමන්ත්‍රණය කරන්නෙමු. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ අප පිළිගත් ලෙසම අපත් එකිනෙකා පිළිගත යුත්තේමය. එසේ නොකලෙත් විනිශ්චය වන්නේ අපවමයි.

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තුල අපගේ ඇදහිලිවන්ත කමේ ඔප්පු සාක්ෂිය නම් අප තුල හමුවන ක්‍රිස්තු චරිතයයි.

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතයේ දීප්තිය සහ අලංකාරය පිළිබඳව ඉතා සැකවීන් අප සලකා බැලූ අදහස් දැන් කල්පනා කර බලා ඒ වෙතට අපගේ පාද හරවා ගනිමු. නිවැරදි මාර්ගය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ මාර්ගයයි. උන්වහන්සේගේ චරිතයේ දීප්තිය සහ අලංකාරය අපගේ ජීවිතය තුළට ඇතුළත්කර ගැනීමට අප මෙතරම් පසුබට වී ඇත්තේ ඇයි? මේ තත්වය වෙනස් විය යුතුමයි.

යේසුස්වහන්සේගේ නැවත නැගිටීමේ මහිමය ගැන අවබෝධයක් ඇති අපි ඒ මහිමයෙන් කියැවෙන ආත්මික පණිවිඩය ඔස්සේ ගමන් කිරීමට සිත හදාගත යුතු වෙමු.

